

21538 LLEI ORGÀNICA 15/2003, de 25 de novembre, per la qual es modifica la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal. («BOE» 283, de 26-11-2003)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la següent llei orgànica i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El vigent Codi Penal va ser aprovat per mitjà de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre. El temps transcorregut des de llavors ha posat de manifest que és necessari dur a terme la seua actualització per a abordar noves necessitats sorgides amb l'experiència obtinguda amb la seua aplicació.

La iniciativa reformadora s'ha plantejat en distints àmbits. Ja en 1998 el Congrés dels Diputats va aprovar una Resolució on s'instava el Consell General del Poder Judicial a estudiar l'efectiva aplicació del Codi Penal, detectant els problemes que esta comportava. L'esmentat Consell General va rendir el seu informe el dia 12 de juliol de 1999 amb l'anàlisi d'aquells aspectes que han plantejat major complexitat en l'aplicació del nou Codi.

Així mateix, el president del Govern, en el seu discurs d'investidura davant del Congrés dels Diputats, celebrat el dia 25 d'abril del 2000, va anunciar la reforma del procés penal, del sistema de penes i del control del seu compliment, i la intenció del Govern d'encomanar a una comissió tècnica el corresponent estudi previ. En compliment d'este compromís davant de la Cambra, es va constituir per Orde del Ministre de Justícia, de 14 de juliol del 2000, una Comissió Tècnica de Reforma del Sistema de Penes al si del Ministeri de Justícia, per a realitzar un estudi sobre el sistema de penes contingut en el Codi Penal, el seu grau d'aplicació i eficàcia, i la formulació, si és el cas, d'una proposta de reforma legal. La proposta elevada per la dita Comissió Tècnica fonamenta moltes de les reformes de l'articulat del Codi Penal que es contenen en esta llei orgànica.

Junt amb esta proposta, que té per objecte, essencialment, el règim de penes i la seua aplicació, la reforma del Codi Penal pretén l'adaptació dels tipus ja existents i la introducció de noves figures delictives, en els termes que es desprenen de les diferents propostes parlamentàries i d'acord amb les més urgents preocupacions socials, a fi d'aconseguir que l'ordenament penal done una resposta efectiva a la realitat delictiva actual.

Les reformes del Codi Penal que es contenen en esta llei orgànica s'han abordat en el marc d'una revisió parcial, però sistemàtica i coherent, de l'actual Codi Penal. Per això, se n'ha respectat l'estructura i els principis, la unitat i el sistema del Codi Penal de 1995. Per això, les modificacions operades en un important nombre d'articles responen exclusivament a la inclusió de determinades novetats de caràcter tècnic, com són la substitució de les denominacions en pessetes per euros, la inclusió de noves penes, la millora de la sistemàtica, entre altres.

II

Les reformes més destacables en la part general del Codi Penal són les següents:

a) La duració mínima de la pena de presó passa de sis a tres mesos, a fi que la pena de privació de llibertat de curta duració pugui complir la seua funció de prevenció general adequada respecte dels delictes d'escassa importància. Al mateix temps, esta duració mínima permet estructurar de manera més adequada la relació existent entre faltes i delictes i l'escala de penalitat aplicable a ambdós.

b) S'establix en cinc anys la duració de la pena que permet distingir entre la greu de presó i la menys greu, amb la qual cosa s'aconsegueix una regulació harmonitzada amb la distribució de competències entre el Jutjat Penal i l'Audiència Provincial prevista en la Llei d'Enjudiciament Criminal, de manera que l'Audiència Provincial coneixerà dels delictes castigats amb penes greus, i els Jutjats Penals, dels delictes castigats amb penes menys greus.

c) Se suprimeix la pena d'arrest de cap de setmana, l'aplicació pràctica de la qual no ha sigut satisfactòria, substituïnt-se, segons els casos, per la pena de presó de curta duració —de tres mesos en avant en els delictes—, per la pena de treball en benefici de la comunitat, o per la pena de localització permanent, que es crea en esta llei orgànica.

d) La pena de localització permanent és una important novetat que tracta de donar una resposta penal efectiva a determinats tipus delictius i que es basa en l'aplicació de noves mesures que proporciona el desenvolupament de la tecnologia. La configuració d'esta pena permet la seua aplicació amb èxit per a previndre conductes típiques constitutives d'infraccions penals lleus, al mateix temps que s'eviten els efectes perjudicials de la reclusió en establiments penitenciaris. En relació amb la seua aplicació, es preveu que es complisca en el domicili o en un altre lloc assenyalat pel jutge o tribunal per un període de temps que no pot excedir dotze dies, ja siguen consecutius o els caps de setmana, si el jutge o tribunal sentenciador ho considera més procedent.

e) Es potencia i millora substantivament l'eficàcia de la pena de treballs en benefici de la comunitat, no sols per la seua aplicació a un nombre més gran de delictes i faltes, sinó també per la incorporació al Codi Penal del règim jurídic del seu incompliment.

f) S'amplia la duració màxima de les penes d'allunyament i de no aproximació a la víctima, incloent-se la previsió del seu compliment simultani amb la de presó i inclús conclosa la pena, per a evitar l'acostament durant els permisos d'eixida o altres beneficis penitenciaris o després del seu compliment. S'establixen per separat les tres modalitats existents en l'actualitat, a fi que es pugui imposar la que corresponga a la verdadera naturalesa del delictes: la prohibició de residir i acudir a determinats llocs, la prohibició d'aproximació a la víctima o a altres persones i la prohibició de comunicació amb la víctima o amb altres persones. I, finalment, es millora tècnicament perquè servisca amb més eficàcia a la prevenció i repressió dels delictes i, en especial, a la lluita contra la violència domèstica, establint-se la possible suspensió del règim de visites, comunicació i estada dels fills, així com la prohibició de comunicacions per mitjans informàtics o telemàtics. Esta mateixa reforma es fa en la regulació de la mesura de seguretat equivalent.

g) S'introdueixen altres novetats, com l'ampliació de la duració màxima de la pena de privació del dret a la tinença d'armes, que passa de 10 a 15 anys, o l'aclariment de la pena de privació del permís de conduir vehicles de motor, de manera que s'especifica que el condemnat no podrà conduir ni vehicles ni ciclomotors quan se li impose la dita pena.

h) Es modifica el delictes continuat, de manera que l'autor d'un delictes o falta continuats podrà ser castigat amb la pena en la seua mitat superior, com en l'actualitat, però podent arribar a imposar-se la pena en grau superior en la seua mitat inferior, atenent les circumstàncies del delictes.

i) En relació amb la suspensió de l'execució, s'introdueix la novetat d'excloure, a este efecte, del conjunt de la pena o penes imposades, la pena derivada de l'impagament de la multa.

j) S'introdueixen importants mesures tendents a afavorir la rehabilitació d'aquells qui hagen comés el fet delictiu a causa de la seua dependència de drogues, alcohol o substàncies psicotròpiques. Per a això, es permet obtindre el benefici de la suspensió quan les penes imposades siguen fins de cinc anys, i no sols fins a tres com ocorria fins al moment. A més, a fi que la mesura siga eficaç, es millora el règim dels requisits que ha de complir el condemnat, del tractament a què ha de sotmetre's i de la seua supervisió periòdica. De manera coordinada, es preveu que, quan estiga pròxim el venciment de la mesura d'internament per a tractament mèdic o educació especial o de deshabitació, es comuniqui al ministeri fiscal perquè inste, si és procedent, la declaració d'incapacitat davant de la jurisdicció civil.

k) En relació amb la substitució de les penes, s'inclou com a novetat que, en cas que les penes no excedisquen dos anys en relació amb els reus no habituals, puguen ser substituïdes per multa i treballs en benefici de la comunitat, amb la finalitat de potenciar l'aplicació d'esta última modalitat penològica i d'aconseguir un clar efecte resocialitzador i reeducatiu.

l) S'aborda la responsabilitat penal de les persones jurídiques, a l'establir-se que quan s'impose una pena de multa a l'administrador de fet o de dret d'una persona jurídica per fets relacionats amb la seua activitat, esta serà responsable del pagament de manera directa i solidària. Així mateix, en els supòsits de tràfic de drogues, estupefaents o substàncies psicotròpiques, es preveu la possibilitat que, si el delictes s'ha comés a través d'una societat o organització, esta, a més de poder ser clausurada, suspesa en la seua activitat, dissolta o intervinguda, pugua ser privada del dret a obtindre beneficis fiscals i puguen ser els seus béns objecte de comís.

m) Es modifica l'àmbit i abast del comís, a fi d'evitar que la comissió del delictes pugua produir el més mínim enriquiment per als seus autors i partícips, així com millorar la repressió dels delictes, en especial de narcotràfic i blanqueig de diners. Per a això, s'estén el comís als béns, mitjans o instruments amb què s'haja preparat el delictes, així com als guanys provinents d'este, siguen quines siguen les transformacions que hagen pogut experimentar, inclús si s'han transmés a un tercer, llevat que este els haguera rebuts legalment de bona fe. També s'incorpora el comís de béns per valor equivalent, així com es preveu la possibilitat d'acordar-lo pel tribunal, inclús quan no s'impose pena a algun dels imputats per estar exempt de responsabilitat criminal.

n) En relació amb la multa, s'introdueixen diverses modificacions, que tenen com a principals objectius la seua coordinació amb la pena de presó, la seua adaptació a la verdadera situació econòmica i familiar del condemnat i la seua imposició atenent la verdadera naturalesa del delictes. Estes modificacions respecten el model del Codi Penal actual, tant, en termes generals, quant als supòsits en què es configura la multa com una alternativa a la presó, com quant a la proporcionalitat de dos dies de multa per un de presó.

ñ) Finalment, s'introdueixen determinades reformes tècniques que afecten, entre altres, el concepte de reu habitual, l'extinció de responsabilitat criminal, els terminis de prescripció dels delictes i la cancel·lació dels antecedents penals.

III

Pel que fa a la reforma de la part especial del Codi Penal, les modificacions poden estructurar-se entorn de dos categories: aquelles que es referixen als criteris generals sobre la penalitat que s'ha d'imposar en cada cas, que són, principalment, conseqüència de les anteriors modificacions de la part general, i aquelles que es referixen a tipus delictius nous.

Les primeres s'han introduït atenent els principis de proporcionalitat, coherència i respecte a la sistemàtica que presidix esta reforma, tenint en compte, en casos concrets, per a imposar la penalitat corresponent les circumstàncies socials, econòmiques i culturals.

Quant als delictes, cal destacar les modificacions següents:

a) Els delictes contra la llibertat i indemnitat sexual es modifiquen per a impedir interpretacions que impedisquen penar determinades conductes d'una especial gravetat.

b) Respecte als delictes relatius a la corrupció de menors, s'ha abordat una important reforma del delictes de pornografia infantil, endurint les penes, millorant la tècnica en la descripció de les conductes i introduint tipus com la possessió per al propi ús del material pornogràfic en què s'hagen utilitzat menors o incapaços o els supòsits de la denominada pornografia infantil virtual.

c) En els delictes d'injúries i calúmnies contra funcionari públic o autoritat administrativa o agent d'esta, s'ha establert, d'acord amb un important sector de la doctrina, que puguen ser perseguides d'ofici quan siga sobre fets concernents a l'exercici dels seus càrrecs.

d) Els delictes d'incompliment d'obligacions derivades dels convenis judicialment aprovats o resolucions judicials en els supòsits de separació legal, divorci, declaració de nul·litat del matrimoni, procés de filiació o procés d'aliments a favor dels fills es mantenen, i s'incorpora una falta per al cas de les conductes d'ínfima gravetat, en este últim cas incloent-hi qualsevol incompliment d'obligacions, no sols aquelles que tinguen contingut econòmic.

e) Els delictes contra la propietat intel·lectual i industrial són objecte d'un agreujament de la pena i, en tot cas, de la millora tècnica de la seua tipificació, d'acord amb la realitat social, la configuració del tipus delictiu i la seua repercussió en la vida econòmica i social. Per això, desapareix també el requisit de la persecució d'estos delictes a instància de la víctima, de manera que a partir d'ara podran perseguir-se d'ofici.

f) S'incorporen les figures delictives relacionades amb l'accés als serveis de radiodifusió sonora o televisiva o a serveis interactius prestats a distància per via electrònica, fent una minuciosa regulació de les conductes que atempten directament i greument contra la prestació d'estos serveis, i castigant la manipulació dels equips de telecomunicació, com en el cas dels telèfons mòbils. Amb això, es tracta de donar resposta als fenòmens delictius sorgits entorn del fenomen de la incorporació massiva de les tecnologies de la informació i de la comunicació a tots els sectors socials.

g) Es realitzen determinades modificacions en els tipus delictius que afecten el medi ambient, béns jurídics especialment protegits i objecte d'una creixent preocupació social.

h) El maltractament d'animals domèstics es configura com a delictes quan la conducta siga greu, i es manté la falta únicament per als supòsits lleus. Així mateix, s'introdueix com a falta l'abandó d'animals.

i) Els delictes contra la salut pública han sigut objecte d'una millora tècnica, modificant-se'n la descripció, la determinació dels distints supòsits agreujats i atenuats, amb les seues corresponents conseqüències en la pena, i l'ampliació de l'abast de la figura del comís. S'amplia sensiblement la projecció de la responsabilitat penal sobre les persones jurídiques i s'estableix un agreujament de la pena quan les conductes tinguen lloc en centres docents, en centres, establiments o unitats militars, en establiments penitenciaris o en centres de deshabitació o rehabilitació o en les seues proximitats, així com quan el culpable empre violència o exhibisca o faça ús d'armes per a cometre el fet.

j) Les alteracions de l'orde en ocasió de la celebració d'esdeveniments o espectacles amb assistència d'un gran nombre de persones són objecte d'una especial atenció, establint-se tipus específics i preveient-se la imposició de la pena de privació d'acudir a esdeveniments o espectacles de la mateixa naturalesa d'aquells en què haja intervingut el condemnat, per un temps superior fins a tres anys a la pena de presó imposada.

k) Es definixen i regulen els delictes que permeten coordinar la nostra legislació interna amb les competències de la Cort Penal Internacional.

l) En matèria de faltes, la reforma ha tingut per objecte, principalment, substituir la desapareguda pena d'arrest de cap de setmana. Com ja s'ha dit, esta substitució s'ha realitzat per mitjà de la nova pena de localització permanent, que té l'origen en l'antic arrest domiciliari, de la pena de realització de treballs per a la comunitat i de la pena de presó de curta duració.

m) S'estableix, com s'ha assenyalat, una falta de maltractament d'animals quan la conducta siga molt lleu i no tinga les conseqüències previstes per al delictes. El mateix ocorre en relació amb la pertorbació de l'orde en els actes públics o espectacles esportius o culturals, i amb determinades conductes lleus contràries al medi ambient.

Article únic. *Modificació de la Llei Orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi Penal.*

Primer. Es modifica l'article 31, que queda redactat com següent:

«1. El qui actue com a administrador de fet o de dret d'una persona jurídica, o en nom o representació legal o voluntària d'un altre, respondrà personalment, encara que no hi concórreguen les

condicions, qualitats o relacions que la corresponent figura de delictes o falta requerisca per a poder ser-ne subjecte actiu del mateix, si estes circumstàncies es donen en l'entitat o persona en el nom o de la qual representació obre.

2. En estos supòsits, si s'imposa en sentència una pena de multa a l'autor del delictes, serà responsable del pagament d'esta de manera directa i solidària la persona jurídica en el nom o pel compte de la qual va actuar.»

Segon. Es modifiquen els apartats 2, 3, 4 i 6 de l'article 33, que queden redactats com següent:

«2. Són penes greus:

- a) La presó superior a cinc anys.
- b) La inhabilitació absoluta.
- c) Les inhabilitacions especials per temps superior a cinc anys.
- d) La suspensió d'ocupació o càrrec públic per temps superior a cinc anys.
- e) La privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per temps superior a huit anys.
- f) La privació del dret a la tinença i portament d'armes per temps superior a huit anys.
- g) La privació del dret a residir en determinats llocs o a acudir-hi, per temps superior a cinc anys.

h) La prohibició d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, per temps superior a cinc anys.

i) La prohibició de comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, per temps superior a cinc anys.

3. Són penes menys greus:

- a) La presó de tres mesos fins a cinc anys.
- b) Les inhabilitacions especials fins a cinc anys.
- c) La suspensió d'ocupació o càrrec públic fins a cinc anys.
- d) La privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors d'un any i un dia a huit anys.
- e) La privació del dret a la tinença i portament d'armes d'un any i un dia a huit anys.
- f) La privació del dret a residir en determinats llocs o a acudir-hi, per temps de sis mesos a cinc anys.

g) La prohibició d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, per temps de sis mesos a cinc anys.

h) La prohibició de comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, pel temps de sis mesos a cinc anys.

i) La multa de més de dos mesos.

j) La multa proporcional, siga quina siga la seua quantia.

k) Els treballs en benefici de la comunitat de 31 a 180 dies.

4. Són penes lleus:

a) La privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors de tres mesos a un any.

b) La privació del dret a la tinença i portament d'armes de tres mesos a un any.

c) La privació del dret a residir en determinats llocs o a acudir-hi, per temps inferior a sis mesos.

d) La prohibició d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, per temps d'un mes a menys de sis mesos.

e) La prohibició de comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, per temps d'un mes a menys de sis mesos.

f) La multa de 10 dies a dos mesos.

g) La localització permanent.

h) Els treballs en benefici de la comunitat d'un a 30 dies.

6. Les penes accessòries tindran la duració que respectivament tinga la pena principal, excepte el que disposen expressament altres preceptes d'este Codi.»

Tercer. Es modifica l'article 35, que queda redactat com segueix:

«Són penes privatives de llibertat la presó, la localització permanent i la responsabilitat personal subsidiària per impagament de multa.»

Quart. Es modifica l'apartat 1 de l'article 36, que queda redactat com segueix:

«1. La pena de presó tindrà una duració mínima de tres mesos i màxima de 20 anys, excepte el que excepcionalment disposen altres preceptes del present Codi.

El seu compliment, així com els beneficis penitenciaris que suposen acurtament de la condemna, s'ajustaran al que disposen les lleis i este Codi.»

Quint. Es modifica l'article 37, que queda redactat com segueix:

«1. La localització permanent tindrà una duració de fins a 12 dies. El seu compliment obliga el penat a romandre en el seu domicili o en lloc determinat fixat pel jutge en sentència.

2. Si el reu ho sol·licita i les circumstàncies ho aconsellen, oït el ministeri fiscal, el jutge o tribunal sentenciador podrà acordar que la condemna es complisca durant els dissabtes i diumenges o de manera no continuada.

3. Si el condemnat incomplix la pena, el jutge o tribunal sentenciador presentarà testimoni per a procedir de conformitat amb el que disposa l'article 468.»

Sext. Es modifica l'article 39, que queda redactat com segueix:

«Són penes privatives de drets:

a) La inhabilitació absoluta.

b) Les d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic, professió, ofici, indústria o comerç, o altres activitats determinades en este Codi, o dels drets de pàtria potestat, tutela, guarda o curatela, dret de sufragi passiu o de qualsevol altre dret.

c) La suspensió d'ocupació o càrrec públic.

d) La privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors.

e) La privació del dret a la tinença i portament d'armes.

f) La privació del dret a residir en determinats llocs o a acudir-hi.

g) La prohibició d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal.

h) La prohibició de comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal.

i) Els treballs en benefici de la comunitat.»

Sèptim. Es modifica l'article 40, que queda redactat com segueix:

«1. La pena d'inhabilitació absoluta tindrà una duració de sis a 20 anys; les d'inhabilitació especial, de tres mesos a 20 anys, i la de suspensió d'ocupació o càrrec públic, de tres mesos a sis anys.

2. La pena de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors, i la de privació del dret a la tinença i portament d'armes, tindran una duració de tres mesos a 10 anys.

3. La pena de privació del dret a residir en determinats llocs o a acudir-hi tindrà una duració de fins a 10 anys. La prohibició d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres persones, o de comunicar-se amb elles, tindrà una duració d'un mes a 10 anys.

4. La pena de treballs en benefici de la comunitat tindrà una duració d'un dia a un any.

5. La duració de cada una d'estes penes serà la prevista en els apartats anteriors, excepte el que excepcionalment disposen altres preceptes d'este Codi.»

Octau. Es modifica l'article 42, que queda redactat com segueix:

«La pena d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic produïx la privació definitiva de l'ocupació o càrrec sobre el qual recaiga, encara que siga electiu, i dels honors que li siguen annexos. Produïx, a més, la incapacitat per a obtenir el mateix o altres d'anàlegs, durant el temps de la condemna. En la sentència hauran d'especificar-se les ocupacions, càrrecs i honors sobre els quals recau la inhabilitació.»

Nové. Es modifica l'article 46, que queda redactat com segueix:

«La inhabilitació especial per a l'exercici de la pàtria potestat, tutela, curatela, guarda o acolliment, priva el penat dels drets inherents a la primera, i suposa l'extinció de les altres, així com la incapacitat per a obtenir nomenament per als dits càrrecs durant el temps de la condemna. El jutge o tribunal podrà acordar esta pena respecte de tots o d'algun dels menors que estiguen a càrrec del penat, en atenció a les circumstàncies del cas.»

Deu. Es modifica l'article 48, que queda redactat com segueix:

«1. La privació del dret a residir en determinats llocs o a acudir-hi impedi al penat residir o acudir al lloc en què haja comés el delictes, o a aquell en què residisca la víctima o la seua família, si són distints.

2. La prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, impedi al penat acostar-se a ells, en qualsevol lloc on es troben, així com acostar-se al seu domicili, als seus llocs de treball i a qualsevol altre que siga freqüentat per ells, quedant en suspens, respecte dels fills, el

règim de visites, comunicació i estada que, si és el cas, s'haja reconegut en sentència civil fins al total compliment d'esta pena.

3. La prohibició de comunicar-se amb la víctima, o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, impedit al penat establir amb elles, per qualsevol mitjà de comunicació o mitjà informàtic o telemàtic, contacte escrit, verbal o visual.

4. El jutge o tribunal podrà acordar que el control d'estes mesures es realitze a través d'aquells mitjans electrònics que ho permeten.»

Onze. Es modifica l'article 49, que queda redactat com segueix:

«Els treballs en benefici de la comunitat, que no podran imposar-se sense el consentiment del penat, l'obliguen a prestar la seua cooperació no retribuïda en determinades activitats d'utilitat pública, que podran consistir, en relació amb delictes de semblant naturalesa a la comesa pel penat, en labors de reparació dels danys causats o de suport o assistència a les víctimes. La seua duració diària no podrà excedir huit hores, i les seues condicions seran les següents:

1a. L'execució es desenvoluparà sota el control del jutge de vigilància penitenciària, que, a l'efecte, requerirà els informes sobre l'acompliment del treball a l'Administració, entitat pública o associació d'interés general en què es presten els servicis.

2a. No atemptarà contra la dignitat del penat.

3a. El treball en benefici de la comunitat serà facilitat per l'Administració, la qual podrà establir els convenis oportuns amb este fi.

4a. Gaudirà de la protecció dispensada als penats per la legislació penitenciària en matèria de Seguretat Social.

5a. No se supeditarà a l'èxit d'interessos econòmics.

6a. Els servicis socials penitenciaris, fetes les verificacions necessàries, comunicaran al jutge de vigilància penitenciària les incidències rellevants de l'execució de la pena i, en tot cas, si el penat:

a) S'absenta del treball durant almenys dos jornades laborals, sempre que això supose un rebuig voluntari per la seua banda al compliment de la pena.

b) A pesar dels requeriments del responsable del centre de treball, el seu rendiment és sensiblement inferior al mínim exigible.

c) S'oposa o incomplix de manera reiterada i manifesta les instruccions que li done el responsable de l'ocupació referides al desenvolupament d'esta.

d) Per qualsevol altra raó, la seua conducta és tal que el responsable del treball es nega a seguir mantenint-lo en el centre.

Una vegada valorat l'informe, el jutge de vigilància penitenciària podrà acordar la seua execució en el mateix centre, enviar el penat perquè finalitze l'execució en un altre centre o entendre que el penat ha incomplert la pena.

En cas d'incompliment, es presentarà testimoni per a procedir de conformitat amb l'article 468.

7a. Si el penat falta al treball per causa justificada no s'entendrà com a abandó de l'activitat. No

obstant això, el treball perdut no se li computarà en la liquidació de la condemna, en la qual s'hauran de fer constar els dies o jornades que efectivament haja treballat del total que se li haja imposat.»

Dotze. Es modifiquen els apartats 3, 4 i 6 de l'article 50, que queden redactats com segueix:

«3. La seua extensió mínima serà de 10 dies, i la màxima de dos anys.

4. La quota diària tindrà un mínim de dos i un màxim de 400 euros. A l'efecte de còmput, quan es fixe la duració per mesos o per anys, s'entendrà que els mesos són de 30 dies i els anys de 360.

6. El tribunal, per causa justificada, podrà autoritzar el pagament de la multa dins d'un termini que no excedisca dos anys des de la fermesa de la sentència, bé d'una vegada o en els terminis que es determinen. En este cas, l'impagament de dos d'estos determinarà el venciment dels restants.»

Tretze. Es modifica l'article 51, que queda redactat com segueix:

«Si, després de la sentència, varia la situació econòmica del penat, el jutge o tribunal, excepcionalment i després de la deguda indagació de la dita situació, podrà modificar tant l'import de les quotes periòdiques com els terminis per al seu pagament.»

Catorze. Es modifica l'article 52, que queda redactat com segueix:

«1. No obstant el que disposen els articles anteriors i quan el Codi així ho determine, la multa s'establirà en proporció al dany causat, al valor de l'objecte del delictes o al benefici reportat per este.

2. En estos casos, els jutges i tribunals imposaran la multa dins dels límits fixats per a cada delictes, considerant per a determinar en cada cas la seua quantia, no sols les circumstàncies atenuants i agreujants del fet, sinó principalment la situació econòmica del culpable.

3. Si, després de la sentència, empitjora la situació econòmica del penat, el jutge o tribunal, excepcionalment i després de la deguda indagació de la dita situació, podrà reduir l'import de la multa dins dels límits assenyalats per la llei per al delictes de què es tracte, o autoritzar el seu pagament en els terminis que es determinen.»

Quinze. Es modifiquen els apartats 1, 3 i 4 de l'article 53, que queden redactats com segueix:

«1. Si el condemnat no satisfi, voluntàriament o per via de constrenyiment, la multa imposada, quedarà subjecte a una responsabilitat personal subsidiària d'un dia de privació de llibertat per cada dos quotes diàries no satisfetes, que, tractant-se de faltes, podrà complir-se per mitjà de localització permanent. En este cas, no regirà la limitació que en la seua duració establí l'article 37.1 d'este Codi.

També podrà el jutge o tribunal, amb la conformitat prèvia del penat, acordar que la responsabilitat subsidiària es complisca per mitjà de treballs en benefici de la comunitat. En este cas, cada dia de privació de llibertat equivaldrà a una jornada de treball.

3. Esta responsabilitat subsidiària no s'imposarà als condemnats a pena privativa de llibertat superior a cinc anys.

4. El compliment de la responsabilitat subsidiària extingix l'obligació de pagament de la multa, encara que millore la situació econòmica del penat.»

Setze. Es modifica l'article 56, que queda redactat com segueix:

«1. En les penes de presó inferiors a deu anys, els jutges o tribunals imposaran, atenent la gravetat del delictes, com a penes accessòries, alguna o algunes de les següents:

- 1r. Suspensió d'ocupació o càrrec públic.
- 2n. Inhabilitació especial per al dret de sufragi passiu durant el temps de la condemna.
- 3r. Inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic, professió, ofici, indústria o comerç o qualsevol altre dret, si estos han tingut relació directa amb el delictes comés, havent de determinar-se expressament en la sentència esta vinculació, sense perjudi de l'aplicació del que preveu l'article 579 d'este Codi.

2. El que es preveu en este article s'entén sense perjudi de l'aplicació del que es disposa en altres preceptes d'este Codi respecte de la imposició d'estes penes.»

Dèsset. Es modifica l'article 57, que queda redactat com segueix:

«1. Els jutges o tribunals, en els delictes d'homicidi, avortament, lesions, contra la llibertat, de tortures i contra la integritat moral, la llibertat i indemnitat sexuals, la intimitat, el dret a la pròpia imatge i la inviolabilitat del domicili, l'honor, el patrimoni i l'orde socioeconòmic, atenent la gravetat dels fets o el perill que el delinqüent represente, podran acordar en les seues sentències la imposició d'una o diverses de les prohibicions regulades en l'article 48, per un temps que no excedirà deu anys si el delictes és greu o cinc si és menys greu.

No obstant l'anterior, si el condemnat ho és a pena de presó i el jutge o tribunal acorda la imposició d'una o diverses de les dites prohibicions, ho farà per un temps superior entre un i 10 anys al de la duració de la pena de presó imposada en la sentència, si el delictes és greu, i entre un i cinc anys, si és menys greu. En este supòsit, la pena de presó i les prohibicions abans mencionades seran complides necessàriament pel condemnat de manera simultània.

2. En els supòsits dels delictes mencionats en el primer paràgraf de l'apartat 1 d'este article comesos contra qui siga o haja sigut el cònjuge, o sobre persona que estiga o haja estat lligada al condemnat per una anàloga relació d'afectivitat inclús sense convivència, o sobre els descendents, ascendents o germans per naturalesa, adopció o afinitat, propis o del cònjuge o convivent, o sobre els menors o incapaços que convisquen amb ell o que es troben subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet del cònjuge o convivent, o sobre persona emparada en qualsevol altra relació per la qual es trobe integrada en el nucli de la seua convivència familiar, així com sobre les persones que per la seua especial vulnerabilitat es troben sotmeses a la seua custòdia o guarda en centres públics o privats, s'acordarà, en tot cas, l'aplicació de la pena prevista en l'apartat 2 de l'article 48 per un temps que no excedirà deu

anys si el delictes és greu o cinc si és menys greu, sense perjudi del que disposa el paràgraf segon de l'apartat anterior.

3. També podran imposar-se les prohibicions establides en l'article 48, per un període de temps que no excedirà sis mesos, per la comissió d'una infracció qualificada com a falta contra les persones dels articles 617 i 620.»

Díhuit. Es modifica l'article 58, que queda redactat com segueix:

«1. El temps de privació de llibertat patit provisionalment serà abonat en la seua totalitat pel jutge o tribunal sentenciador per al compliment de la pena o penes imposades en la causa en què la dita privació va ser acordada.

2. L'abonament de presó provisional en causa distinta de la que es va decretar serà acordat, d'ofici o a petició del penat i amb comprovació prèvia que no ha sigut abonada en una altra causa, pel jutge de vigilància penitenciària de la jurisdicció de què depenga el centre penitenciari en què es trobe el penat, amb audiència prèvia del ministeri fiscal.

3. Només serà procedent l'abonament de presó provisional patida en una altra causa quan la dita mesura cautelar siga posterior als fets delictius que van motivar la pena a què es pretén abonar.

4. Les regles anteriors s'aplicaran també respecte de les privacions de drets acordades cautelarment.»

Dènou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 60, que queda redactat com segueix:

«1. Quan, després de pronunciada sentència ferma, s'aprecie en el penat una situació duradora de trastorn mental greu que li impedisca conèixer el sentit de la pena, el jutge de vigilància penitenciària suspendrà l'execució de la pena privativa de llibertat que se li haja imposat, garantint que reba l'assistència mèdica necessària, per a la qual cosa podrà decretar la imposició d'una mesura de seguretat privativa de llibertat de les previstes en este Codi que no podrà ser, en cap cas, més onerosa que la pena substituïda. Si es tracta d'una pena de distinta naturalesa, el jutge de vigilància penitenciària apreciarà si la situació del penat li permet conèixer el sentit de la pena i, si és el cas, en suspendrà l'execució i imposarà les mesures de seguretat que considere necessàries.

El jutge de vigilància comunicarà al ministeri fiscal, amb suficient antelació, la pròxima extinció de la pena o mesura de seguretat imposada, a l'efecte del que preveu la disposició adicional primera d'este Codi.»

Vint. Es modifica l'apartat 1 i s'afeg un apartat 3 a l'article 65, que queden redactats com segueix:

«1. Les circumstàncies agreujants o atenuants que consistisquen en qualsevol causa de naturalesa personal agreujaran o atenuaran la responsabilitat només d'aquells en els quals concórreguen.»

«3. Quan en l'inductor o en el cooperador necessari no hi concórreguen les condicions, qualitats o relacions personals que fonamenten la culpabilitat de l'autor, els jutges o tribunals podran

imposar la pena inferior en grau a l'assenyalada per la llei per a la infracció de què es tracte.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 68, que queda redactat com segueix:

«En els casos previstos en la circumstància primera de l'article 21, els jutges o tribunals imposaran la pena inferior en un o dos graus a l'assenyalada per la llei, atesos el nombre i l'entitat dels requisits que hi falten o hi concórreguen, i les circumstàncies personals del seu autor, sense perjudici de l'aplicació de l'article 66 del present Codi.»

Vint-i-dos. Es modifica l'article 70, que queda redactat com segueix:

«1. La pena superior i inferior en grau a la prevista per la llei per a qualsevol delictes tindrà l'extensió resultant de l'aplicació de les regles següents:

1a. La pena superior en grau es formarà partint de la xifra màxima assenyalada per la llei per al delictes de què es tracte i augmentant a esta la mitat de la seua quantia, constituint la suma resultant el seu límit màxim. El límit mínim de la pena superior en grau serà el màxim de la pena assenyalada per la llei per al delictes de què es tracte, incrementat en un dia o en un dia multa segons la naturalesa de la pena que s'ha d'imposar.

2a. La pena inferior en grau es formarà partint de la xifra mínima assenyalada per al delictes de què es tracte i deduint d'esta la mitat de la seua quantia, constituint el resultat de tal deducció el seu límit mínim. El límit màxim de la pena inferior en grau serà el mínim de la pena assenyalada per la llei per al delictes de què es tracte, reduït en un dia o en un dia multa segons la naturalesa de la pena que s'ha d'imposar.

2. A l'efecte de determinar la mitat superior o inferior de la pena o de concretar la pena inferior o superior en grau, el dia o el dia multa es consideraran indivisibles i actuaran com a unitats penològiques de més o menys, segons els casos.

3. Quan, en l'aplicació de la regla 1a de l'apartat 1 d'este article, la pena superior en grau excedisca els límits màxims fixats a cada pena en este Codi, es consideraran com a immediatament superiors:

1r. Si la pena determinada és la de presó, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de 30 anys.

2n. Si és d'inhabilitació absoluta o especial, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de 30 anys.

3r. Si és de suspensió d'ocupació o càrrec públic, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de huit anys.

4t. Tractant-se de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de 15 anys.

5t. Tractant-se de privació del dret a la tinença i portament d'armes, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de 20 anys.

6t. Tractant-se de privació del dret a residir en determinats llocs o a acudir-hi, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de 20 anys.

7m. Tractant-se de prohibició d'aproximar-se a la víctima o a aquells dels seus familiars o altres

persones que determine el jutge o tribunal, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de 20 anys.

8u. Tractant-se de prohibició de comunicar-se amb la víctima o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de 20 anys.

9é. Si és de multa, la mateixa pena, amb la clàusula que la seua duració màxima serà de 30 mesos.»

Vint-i-tres. Es modifica l'article 71, que queda redactat com segueix:

«1. En la determinació de la pena inferior en grau, els jutges o tribunals no quedaran limitats per les quanties mínimes assenyalades en la llei a cada classe de pena, sinó que podran reduir-les en la forma que resulte de l'aplicació de la regla corresponent, sense que això supose la degradació a falta.

2. No obstant això, quan per aplicació de les regles anteriors siga procedent imposar una pena de presó inferior a tres mesos, esta serà en tot cas substituïda de conformitat amb el que disposa la secció 2a del capítol III d'este títol, sense perjudici de la suspensió de l'execució de la pena en els casos en què siga procedent.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'article 72, que queda redactat com segueix:

«Els jutges o tribunals, en l'aplicació de la pena, d'acord amb les normes contingudes en este capítol, raonaran en la sentència el grau i extensió concreta de la imposada.»

Vint-i-cinc. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 74, que queden redactats com segueix:

«1. No obstant el que disposa l'article anterior, el qui, en execució d'un pla preconcebut o aprofitant idèntica ocasió, realitze una pluralitat d'accions o omissions que ofenguen un o diversos subjectes i infringisquen el mateix precepte penal o preceptes d'igual o semblant naturalesa, serà castigat com a autor d'un delictes o falta continuats amb la pena assenyalada per a la infracció més greu, que s'imposarà en la seua mitat superior, podent arribar fins a la mitat inferior de la pena superior en grau.»

«3. Queden exceptuades del que estableixen els apartats anteriors les ofenses a béns eminentment personals, excepte les constitutives d'infraccions contra l'honor i la llibertat i indemnitat sexuals que afecten el mateix subjecte passiu. En estos casos, caldrà ajustar-se a la naturalesa del fet i del precepte infringit per a aplicar o no la continuïtat delictiva.»

Vint-i-sis. Es modifica la rúbrica del capítol III del títol III del llibre I del Codi Penal, que passa a denominar-se:

«De les formes substitutives de l'execució de les penes privatives de llibertat i de la llibertat condicional.»

Vint-i-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 80, que queda redactat com segueix:

«1. Els jutges o tribunals podran deixar en suspens l'execució de les penes privatives de lliber-

tat no superiors a dos anys per mitjà de resolució motivada.

En la dita resolució, caldrà ajustar-se fonamentalment a la perillositat criminal del subjecte, així com a l'existència d'altres procediments penals contra este.»

Vint-i-huit. Es modifica la condició segona de l'article 81, que queda redactada com segueix:

«2a. Que la pena o penes imposades, o la suma de les imposades, no siga superior a dos anys, sense incloure en este còmput la derivada de l'impagament de la multa.»

Vint-i-nou. Es modifica l'article 82, que queda redactat com segueix:

«Declarada la fermesa de la sentència i acreditats els requisits establits en l'article anterior, els jutges o tribunals es pronunciaran amb la major urgència sobre la concessió o no de la suspensió de l'execució de la pena.»

Trenta. Es modifica l'apartat 1 de l'article 83, que queda redactat com segueix:

«1. La suspensió de l'execució de la pena quedarà sempre condicionada al fet que el reu no delinquisca en el termini fixat pel jutge o tribunal, de conformitat amb l'article 80.2 d'este Codi. En cas que la pena suspena siga de presó, el jutge o tribunal sentenciador, si ho considera necessari, podrà també condicionar-ne la suspensió al compliment de les obligacions o deures que li haja fixat d'entre les següents:

1a. Prohibició d'acudir a determinats llocs.

2a. Prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, o de comunicar-se amb ells.

3a. Prohibició d'absentar-se sense autorització del jutge o tribunal del lloc on residisca.

4a. Comparéixer personalment davant del jutge o tribunal, o del servei de l'Administració que estos assenyalen, per a informar de les seues activitats i justificar-les.

5a. Participar en programes formatius, laborals, culturals, d'educació vial, sexual i altres de semblants.

6a. Complir els altres deures que el jutge o tribunal considere convenient per a la rehabilitació social del penat, amb conformitat prèvia d'este, sempre que no atempten contra la seua dignitat com a persona.

Si es tracta dels delictes regulats en els articles 153 i 173.2 d'este Codi, el jutge o tribunal condicionarà en tot cas la suspensió al compliment de les obligacions o deures previstos en les regles 1a i 2a d'este apartat.»

Trenta-u. S'afeg un nou apartat 3 a l'article 84, que queda redactat com segueix:

«3. En els supòsits en què la pena suspena siga la de presó per comissió dels delictes regulats en els articles 153 i 173.2 d'este Codi, l'incompliment per part del reu de les obligacions o deures assenyalats en els números 1 i 2 de l'apartat primer de l'article 83 d'este Codi determinarà la revocació de la suspensió de l'execució de la pena.»

Trenta-dos. Es modifica l'article 85, que queda redactat com segueix:

«1. Revocada la suspensió, s'ordenarà l'execució de la pena.

2. Transcorregut el termini de suspensió fixat sense haver delinquit el subjecte, i complides, si és el cas, les regles de conducta fixades pel jutge o tribunal, este acordarà la remissió de la pena.»

Trenta-tres. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 87, que queden redactats com segueix:

«1. Encara que no concórreguen les condicions 1a i 2a previstes en l'article 81, el jutge o tribunal, amb audiència de les parts, podrà acordar la suspensió de l'execució de les penes privatives de llibertat no superiors a cinc anys dels penats que hagen comés el fet delictiu a causa de la seua dependència de les substàncies assenyalades en el núm. 2 de l'article 20, sempre que se certifique suficientment, per centre o servici públic o privat degudament acreditat o homologat, que el condemnat es troba deshabituat o sotmés a tractament per a este fi en el moment de decidir sobre la suspensió.

El jutge o tribunal sol·licitarà en tot cas informe del metge forense sobre les qüestions anteriors.»

«4. En cas que el condemnat es trobe sotmés a tractament de deshabituació, també es condicionarà la suspensió de l'execució de la pena al fet que no abandone el tractament fins a la finalització d'este. Els centres o servicis responsables del tractament estaran obligats a facilitar al jutge o tribunal sentenciador, en els terminis que assenyalen, i mai amb una periodicitat superior a l'any, la informació necessària per a comprovar el començament d'aquell, així com per a conèixer periòdicament la seua evolució, les modificacions que haja d'experimentar, així com la seua finalització.»

Trenta-quatre. Es modifica l'article 88, que queda redactat com segueix:

«1. Els jutges o tribunals podran substituir, amb audiència prèvia de les parts, en la mateixa sentència, o posteriorment en interlocutòria motivada, abans d'iniciar-ne l'execució, les penes de presó que no excedisquen un any per multa o per treballs en benefici de la comunitat, encara que la llei no preveja estes penes per al delictes de què es tracte, quan les circumstàncies personals del reu, la naturalesa del fet, la seua conducta i, en particular, l'esforç per a reparar el dany causat així ho aconsellen, sempre que no es tracte de reus habituals, substituint-se cada dia de presó per dos quotes de multa o per una jornada de treball. En estos casos, el jutge o tribunal podrà, a més, imposar al penat l'observança d'una o diverses obligacions o deures previstos en l'article 83 d'este Codi, si no s'han establert com a penes en la sentència, per temps que no podrà excedir la duració de la pena substituïda.

Excepcionalment, podran els jutges o tribunals substituir per multa o per multa i treballs en benefici de la comunitat les penes de presó que no excedisquen dos anys en cas de reus no habituals, quan de les circumstàncies del fet i del culpable s'inferisca que el compliment d'aquelles hauria de frustrar els seus fins de prevenció i reinserció social. En estos casos, la substitució es durà a terme

amb els mateixos requisits i en els mateixos termes i mòduls de conversió establits en el paràgraf anterior per a la pena de multa.

En cas que el reu haja sigut condemnat pel delictes tipificats en l'article 173.2 d'este Codi, la pena de presó només podrà ser substituïda per la de treballs en benefici de la comunitat. En estos supòsits, el jutge o tribunal imposarà addicionalment, a més de la subjecció a programes específics de reeducació i tractament psicològic, l'observança de les obligacions o deures previstos en els números 1 i 2 de l'apartat primer de l'article 83 d'este Codi.

2. En el supòsit d'incompliment en tot o en part de la pena substitutiva, la pena de presó inicialment imposada s'executarà descomptant, si és el cas, la part de temps a què equivalguen les quotes satisfetes, d'acord amb la regla de conversió establida en l'apartat precedent.

3. En cap cas es podran substituir penes que siguen substitutives d'altres.»

Trenta-cinc. Es modifica l'article 92, que queda redactat com seguix:

«1. No obstant el que disposen els articles anteriors, els sentenciats que hagen complit l'edat de 70 anys, o que la complisquen durant l'extinció de la condemna, i reunisquen els requisits establits, excepte haver extingit les tres quartes parts d'aquella o, si és el cas, les dos terceres, podran obtindre la concessió de la llibertat condicional.

El mateix criteri s'aplicarà quan, segons informe mèdic, es tracte de malalts molt greus amb patiments incurables.

2. Constant a l'Administració penitenciària que l'intern es troba en qualsevol dels casos previstos en els paràgrafs anteriors, elevarà l'expedient de llibertat condicional, amb la urgència que el cas requerisca, al jutge de vigilància penitenciària, que, a l'hora de resoldre'l, valorarà junt amb les circumstàncies personals la dificultat per a delinquir i l'escassa perillositat del subjecte.

3. Si el perill per a la vida de l'intern, a causa de la seua malaltia o de la seua avançada edat, és patent, per estar així acreditat pel dictamen del metge forense i dels servicis mèdics de l'establiment penitenciari, el jutge de vigilància penitenciària, amb la progressió de grau prèvia si és el cas, podrà autoritzar la llibertat condicional sense més tràmit que requerir al centre penitenciari l'informe de pronòstic final a fi de poder fer la valoració a què es referix el paràgraf anterior, tot això sense perjuí del seguiment i control previstos per l'article 75 de la Llei Orgànica General Penitenciària.»

Trenta-sis. L'article 94 queda redactat així:

«Als efectes previstos en la secció 2a d'este capítol, es consideren reus habituals els qui hagen comés tres o més delictes dels compresos en un mateix capítol en un termini no superior a cinc anys, i hagen sigut condemnats per això.

Per a realitzar este còmput es consideraran, d'una banda, el moment de possible suspensió o substitució de la pena de conformitat amb l'article 88 i, d'altra banda, la data de comissió d'aquells delictes que fonamenten l'apreciació de l'habilitat.»

Trenta-set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 95, que queda redactat com seguix:

«2. Quan la pena que haja pogut imposar-se pel delictes comés no siga privativa de llibertat, el jutge o tribunal sentenciador només podrà acordar alguna o algunes de les mesures previstes en l'article 96.3.»

Trenta-huit. Es modifica l'article 96, que queda redactat com seguix:

«1. Les mesures de seguretat que es poden imposar d'acord amb este Codi són privatives i no privatives de llibertat.

2. Són mesures privatives de llibertat:

1a. L'internament en centre psiquiàtric.

2a. L'internament en centre de deshabitació.

3a. L'internament en centre educatiu especial.

3. Són mesures no privatives de llibertat:

1a. La inhabilitació professional.

2a. L'expulsió del territori nacional d'estrangers no residents legalment a Espanya.

3a. L'obligació de residir en un lloc determinat.

4a. La prohibició de residir en el lloc o territori que es designe. En este cas, el subjecte quedarà obligat a declarar el domicili que trie i els canvis que es produïsquen.

5a. La prohibició d'acudir a determinats llocs o territoris, espectacles esportius o culturals, o de visitar establiments de begudes alcohòliques o de joc.

6a. La custòdia familiar. El sotmés a esta mesura quedarà subjecte a l'atenció i vigilància del familiar que es designe i que accepte la custòdia, el qual l'exercirà en relació amb el jutge de vigilància penitenciària i sense menyscabament de les activitats escolars o laborals del custodiat.

7a. La privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors.

8a. La privació del dret a la tinença i portament d'armes.

9a. La prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o Tribunal.

10a. La prohibició de comunicar-se amb la víctima, o amb aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o Tribunal.

11a. La submissió a tractament extern en centres mèdics o establiments de caràcter sociosanitari.

12a. El sotmetiment a programes de tipus formatiu, cultural, educatiu, professional, d'educació sexual i altres de semblants.»

Trenta-nou. Es modifica la redacció de l'article 97, que queda redactat com seguix:

«Durant l'execució de la sentència, el jutge o tribunal sentenciador adoptarà, per mitjà d'un procediment contradictori, amb proposta prèvia del jutge de vigilància penitenciària, alguna de les decisions següents:

a) Mantindre l'execució de la mesura de seguretat imposada.

b) Decretar el cessament de qualsevol mesura de seguretat imposada quan desaparega la perillositat criminal del subjecte.»

c) Substituir una mesura de seguretat per una altra que considere més adequada, entre les previstes per al supòsit de què es tracte. En cas que siga acordada la substitució i el subjecte evolucione desfavorablement, es deixarà sense efecte la substitució, i es tornarà a aplicar la mesura substituïda.

d) Deixar en suspens l'execució de la mesura en atenció al resultat ja obtingut amb la seua aplicació, per un termini no superior al que reste fins al màxim assenyalat en la sentència que la va imposar. La suspensió quedarà condicionada al fet que el subjecte no delinquisca durant el termini fixat, i podrà deixar-se sense efecte si novament resulta acreditada qualsevol de les circumstàncies previstes en l'article 95 d'este Codi.

A este efecte, el jutge de vigilància penitenciària estarà obligat a elevar, almenys anualment, una proposta de manteniment, cessament, substitució o suspensió de la mesura de seguretat de la pena privativa de llibertat imposada.»

Quaranta. Es modifica l'article 99, que queda redactat com segueix:

«En cas de concurrència de penes i mesures de seguretat privatives de llibertat, el jutge o tribunal ordenarà el compliment de la mesura, que s'abonarà per al de la pena. Una vegada alçada la mesura de seguretat, el jutge o tribunal podrà, si amb l'execució de la pena es posen en perill els efectes aconseguits a través d'aquella, suspendre el compliment de la resta de la pena per un termini no superior a la duració d'esta, o aplicar alguna de les mesures previstes en l'article 96.3.»

Quaranta-u. Es modifica l'article 100, que queda redactat com segueix:

«1. La transgressió d'una mesura de seguretat d'internament donarà lloc al fet que el jutge o tribunal ordene el reingrés del subjecte en el mateix centre del qual s'haja evadit o en un altre que corresponga al seu estat.

2. Si es tracta d'altres mesures, el jutge o tribunal podrà acordar la substitució de la transgredida per la d'internament si esta està prevista per al supòsit de què es tracte i si la transgressió demostra la seua necessitat.

3. En ambdós casos, el jutge o tribunal presentarà testimoni per la transgressió.»

Quaranta-dos. S'afeg un apartat 2 a l'article 104, amb la redacció següent:

«2. Quan s'aplique una mesura d'internament de les previstes en l'apartat anterior o en els articles 101, 102 i 103, el jutge o tribunal sentenciador comunicarà al ministeri fiscal, amb suficient antelació, la proximitat del seu venciment, als efectes del que preveu la disposició adicional primera d'este Codi.»

Quaranta-tres. Es modifica l'article 105, que queda redactat com segueix:

«En els casos previstos en els articles 101 a 104, el jutge o tribunal, quan impose la mesura privativa de llibertat, o durant l'execució d'esta, podrà acordar raonadament l'obligació que el sotmés a la mesura observe una o diverses de les mesures següents:

1. Per un temps no superior a cinc anys:
 - a) Submissió a tractament extern en centres mèdics o establiments de caràcter sociosanitari.
 - b) Obligació de residir en un lloc determinat.
 - c) Prohibició de residir en el lloc o territori que es designe. En este cas, el subjecte quedarà obligat a declarar el domicili que trie i els canvis que es produïsquen.
 - d) Prohibició d'acudir a determinats llocs o territoris, espectacles esportius o culturals, o de visitar establiments de begudes alcohòliques o de joc.
 - e) Custòdia familiar. El sotmés a esta mesura quedarà subjecte a l'atenció i vigilància del familiar que es designe i que accepte la custòdia, el qual l'exercirà en relació amb el jutge de vigilància i sense menyscabament de les activitats escolars o laborals del custodiat.
 - f) Sotmetiment a programes de tipus formatiu, cultural, educatiu professional, d'educació sexual i altres de semblants.
 - g) Prohibició d'aproximar-se a la víctima, o a aquells dels seus familiars o altres persones que determine el jutge o tribunal, o de comunicar-se amb ells.

2. Per un temps de fins a deu anys:

- a) La privació del dret a la tinença i portament d'armes.
- b) La privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors.

Per a decretar l'obligació d'observar alguna o algunes de les mesures previstes en este article, el jutge o tribunal sentenciador haurà de valorar els informes emesos pels facultatius i professionals encarregats d'assistir el sotmés a la mesura de seguretat.

El jutge de vigilància penitenciària o els servicis de l'Administració corresponent informaran el jutge o tribunal sentenciador.»

Quaranta-quatre. Es modifica l'article 127, que queda redactat com segueix:

«1. Tota pena que s'impose per un delictes o falta dolosos comportarà la pèrdua dels efectes que en provenen i dels béns, mitjans o instruments amb què s'haja preparat o executat, així com els guanys provinents del delictes o falta, siguen quines siguen les transformacions que hagen pogut experimentar. Els uns i les altres seran decomissats, llevat que pertanguen a un tercer de bona fe no responsable del delictes que els haja adquirit legalment.

2. Si per qualsevol circumstància no és possible el comís dels béns assenyalats en l'apartat anterior, s'acordarà el comís per un valor equivalent d'altres béns que pertanguen als criminalment responsables del fet.

3. El jutge o tribunal podrà acordar el comís previst en els apartats anteriors d'este article encara que no s'impose pena a alguna persona per estar exempta de responsabilitat criminal o per haver-se esta extingit, en este últim cas, sempre que quede demostrada la situació patrimonial il·lícita.

4. Els que es decomissen es vendran, si són de lícit comerç, i el seu producte s'aplicarà a cobrir les responsabilitats civils del penat si la llei no preveu una altra cosa; i, si no ho són, se'ls donarà la destinació que es dispose reglamentàriament, i, si no és possible, s'inutilitzaran.»

Quaranta-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 129, que queda redactat com segueix:

«1. El jutge o tribunal, en els supòsits previstos en este Codi, i sense perjudici del que estableix l'article 31, amb audiència prèvia del ministeri fiscal i dels titulars o dels seus representants legals podrà imposar, motivadament, les conseqüències següents:

a) Clausura de l'empresa, els seus locals o establiments, amb caràcter temporal o definitiu. La clausura temporal no podrà excedir cinc anys.

b) Dissolució de la societat, associació o fundació.

c) Suspensió de les activitats de la societat, empresa, fundació o associació, per un termini que no podrà excedir cinc anys.

d) Prohibició de realitzar en el futur activitats, operacions mercantils o negocis de la classe d'aquells en l'exercici dels quals s'haja comès, a favorit o encobert el delictes. Esta prohibició podrà tindre caràcter temporal o definitiu. Si té caràcter temporal, el termini de prohibició no podrà excedir cinc anys.

e) La intervenció de l'empresa per a salvaguardar els drets dels treballadors o dels creditors, pel temps necessari i sense que excedisca un termini màxim de cinc anys.»

Quaranta-sis. Es modifica l'article 130, que queda redactat com segueix:

«La responsabilitat criminal s'extingix:

1r. Per la mort del reu.

2n. Pel compliment de la condemna.

3r. Per la remissió definitiva de la pena, de conformitat amb el que disposa l'article 85.2 d'este Codi.

4t. Per l'indult.

5t. Pel perdó de l'ofés, quan la Llei així ho preveja. El perdó haurà de ser atorgat de manera expressa abans que s'haja dictat sentència, a l'efecte del qual el jutge o tribunal sentenciador haurà de sentir l'ofés pel delictes abans de dictar-la.

En els delictes o faltes contra menors o incapacitats, els jutges o tribunals, oït el ministeri fiscal, podran rebutjar l'eficàcia del perdó atorgat pels representants d'aquells, ordenant la continuació del procediment, amb intervenció del ministeri Fiscal, o el compliment de la condemna.

Per a rebutjar el perdó a què es referix el paràgraf anterior, el jutge o tribunal haurà de sentir novament el representant del menor o incapacitat.

6t. Per la prescripció del delictes.

7m. Per la prescripció de la pena o de la mesura de seguretat.»

Quaranta-set. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 131, que queden redactats com segueix:

«1. Els delictes prescriuen:

Al cap de 20 anys, quan la pena màxima assenyalada al delictes siga presó de 15 o més anys.

Al cap de 15, quan la pena màxima assenyalada per la llei siga inhabilitació per més de 10 anys, o presó per més de 10 i menys de 15 anys.

Al cap de 10, quan la pena màxima assenyalada per la llei siga presó o inhabilitació per més de cinc anys i que no n'excedisca 10.

Al cap de cinc, quan la pena màxima assenyalada per la llei siga presó o inhabilitació per més de tres anys i que no n'excedisca cinc.

Al cap de tres anys, els restants delictes menys greus.

Els delictes de calúmnia i injúria prescriuen al cap d'un any.»

«4. Els delictes de lesa humanitat i de genocidi, i els delictes contra les persones i béns protegits en cas de conflicte armat, no prescriuran en cap cas.»

Quaranta-huit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 132, que queda redactat com segueix:

«1. Els termes previstos en l'article precedent es computaran des del dia en què s'haja comès la infracció punible. En els casos de delictes continuat, delictes permanent, així com en les infraccions que exigisquen habitualitat, estos termes es computaran, respectivament, des del dia en què es va realitzar l'última infracció, des que es va eliminar la situació il·lícita o des que va cessar la conducta.

En la temptativa d'homicidi i en els delictes d'avortament no consentit, lesions, contra la llibertat, de tortures i contra la integritat moral, la llibertat i indemnitat sexuals, la intimitat, el dret a la pròpia imatge i la inviolabilitat del domicili, quan la víctima siga menor d'edat, els termes es computaran des del dia en què esta haja aconseguit la majoria d'edat, i si mor abans d'aconseguir-la, a partir de la data de la mort.»

Quaranta-nou. Es modifica l'article 133, que queda redactat com segueix:

«1. Les penes imposades per sentència ferma prescriuen:

Al cap de 30 anys, les de presó per més de 20 anys.

Al cap de 25 anys, les de presó de 15 o més anys sense que n'excedisquen 20.

Al cap de 20, les d'inhabilitació per més de 10 anys i les de presó per més de 10 i menys de 15.

Al cap de 15, les d'inhabilitació per més de sis anys i que no n'excedisquen 10, i les de presó per més de cinc anys i que no n'excedisquen 10.

Al cap de 10, les restants penes greus.

Al cap de cinc, les penes menys greus.

Al cap d'un any, les penes lleus.

2. Les penes imposades pels delictes de lesa humanitat i de genocidi i pels delictes contra les persones i béns protegits en cas de conflicte armat, no prescriuran en cap cas.»

Cinquanta. Es modifiquen els apartats 1, 2, 3 i 5 de l'article 136, que queden redactats com segueix:

«1. Els condemnats que hagen extingit la seua responsabilitat penal tenen dret a obtindre del Ministeri de Justícia, d'ofici o a instància de part, la cancel·lació dels seus antecedents penals, amb un informe previ del jutge o tribunal sentenciador.

2. Per al reconeixement d'este dret seran requisits indispensables:

1r. Tindre satisfetes les responsabilitats civils provinents de la infracció, excepte en els supòsits d'insolvència declarada pel jutge o tribunal sentenciador, llevat que haja millorat la situació econòmica del reu.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, en el cas previst en l'article 125 serà suficient que el reu es trobe al corrent dels pagaments fraccionats que li hagen sigut assenyalats pel jutge o tribunal i que preste, segons el parer d'este, garantia suficient respecte a la quantitat ajornada.

2n. Haver transcorregut, sense delinquir novament el culpable, els terminis següents: sis mesos, per a les penes lleus; dos anys, per a les penes que no excedisquen 12 mesos i les imposades per delictes imprudents; tres anys, per a les restants penes menys greus, i cinc, per a les penes greus.

3. Estos terminis es comptaran des de l'endemà del dia que quede extingida la pena, però si això ocorre per mitjà de la remissió condicional, el termini, una vegada obtinguda la remissió definitiva, es computarà retrotraient-lo a l'endemà del dia que haja quedat complida la pena si no s'ha gaudit d'este benefici. En este cas, es prendrà com a data inicial per al còmput de la duració de la pena, l'endemà del dia de l'atorgament de la suspensió.»

«5. En els casos en què, a pesar de complir-se els requisits establits en este article per a la cancel·lació, bé per sol·licitud de l'interessat, bé d'ofici pel Ministeri de Justícia, esta no s'haja produït, el jutge o tribunal, acreditades estes circumstàncies, ordenarà la cancel·lació i no tindrà en compte els dits antecedents.»

Cinquanta-u. Es modifica el paràgraf primer de l'article 146, que queda redactat com seguix:

«El qui per imprudència greu ocasione un avortament serà castigat amb la pena de presó de tres a cinc mesos o multa de sis a 10 mesos.»

Cinquanta-dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 147, que queda redactat com seguix:

«2. No obstant això, el fet descrit en l'apartat anterior serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 12 mesos quan siga de menor gravetat, atesos el mitjà utilitzat o el resultat produït.»

Cinquanta-tres. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 152, que queden redactats com seguix:

«1. El qui per imprudència greu cause alguna de les lesions previstes en els articles anteriors serà castigat:

1r. Amb la pena de presó de tres a sis mesos, si es tracta de les lesions de l'article 147.1.

2n. Amb la pena de presó d'un a tres anys, si es tracta de les lesions de l'article 149.

3r. Amb la pena de presó de sis mesos a dos anys, si es tracta de les lesions de l'article 150.

2. Quan els fets referits en este article s'hagen comés utilitzant un vehicle de motor, un ciclomotor o una arma de foc, s'imposarà així mateix, i respectivament, la pena de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors o del dret a la tinença i portament d'armes per un termini d'un a quatre anys.»

Cinquanta-quatre. Es modifica l'article 154, que queda redactat com seguix:

«Els qui es barallen entre si, escometent-se tumultuàriament i utilitzant mitjans o instruments que posen en perill la vida o integritat de les per-

sones, seran castigats per la seua participació en la baralla amb la pena de presó de tres mesos a un any o multa de sis a 24 mesos.»

Cinquanta-cinc. Es modifica el paràgraf primer de l'article 158, que queda redactat com seguix:

«El qui, per imprudència greu, cometa els fets descrits en l'article anterior, serà castigat amb la pena de presó de tres a cinc mesos o multa de sis a 10 mesos.»

Cinquanta-sis. Es modifica l'article 160, que queda redactat com seguix:

«1. La utilització de l'enginyeria genètica per a produir armes biològiques o exterminadores de l'espècie humana serà castigada amb la pena de presó de tres a set anys i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic, professió o ofici per temps de set a 10 anys.

2. Seran castigats amb la pena de presó d'un a cinc anys i inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic, professió o ofici de sis a 10 anys els qui fecunden òvuls humans amb qualsevol fi distint de la procreació humana.

3. Amb la mateixa pena es castigarà la creació de sers humans idèntics per clonació o altres procediments dirigits a la selecció de la raça.»

Cinquanta-set. Es modifica l'article 161, que passa a tindre el contingut de l'actual article 162.

Cinquanta-huit. Es modifica l'article 162, que queda redactat com seguix:

«En els delictes regulats en este títol, l'autoritat judicial podrà imposar alguna o algunes de les conseqüències previstes en l'article 129 d'este Codi quan el culpable pertanga a una societat, organització o associació, inclús de caràcter transitori, que es dedique a la realització d'estes activitats.»

Cinquanta-nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 170, que queda redactat com seguix:

«2. Seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a dos anys els qui, amb la mateixa finalitat i gravetat, reclamen públicament la comissió d'accions violentes per part de bandes armades, organitzacions o grups terroristes.»

Seixanta. Es modifica l'article 171, que queda redactat com seguix:

«1. Les amenaces d'un mal que no constituïska delictes seran castigades amb pena de presó de tres mesos a un any o multa de sis a 24 mesos, ateses la gravetat i circumstància del fet, quan l'amenaça siga condicional i la condició no consistisca en una conducta deguda. Si el culpable ha aconseguit el seu propòsit, se li imposarà la pena en la seua mitat superior.

2. Si algú exigix d'un altre una quantitat o recompensa sota l'amenaça de revelar o difondre fets referents a la seua vida privada o relacions familiars que no siguen públicament coneguts i pugen afectar la seua fama, crèdit o interès, serà castigat amb la pena de presó de dos a quatre anys, si ha aconseguit l'entrega de tot o part d'allò que s'ha exigít, i amb la de quatre mesos a dos anys, si no ho aconsegüix.

3. Si el fet descrit en l'apartat anterior consistix en l'amenaça de revelar o denunciar la comissió d'al-

gun delictes, el ministeri fiscal podrà, per a facilitar el castic de l'amenaça, abstindre's d'acusar pel delictes amb la revelació del qual s'haja amenaçat, llevat que este estiga castigat amb pena de presó superior a dos anys. En este últim cas, el jutge o tribunal podrà rebaixar la sanció en un o dos graus.»

Seixanta-u. Es modifica l'article 172, que queda redactat com seguix:

«El qui, sense estar legítimament autoritzat, impedisca a un altre amb violència fer el que la llei no prohibix, o el compel·lisca a efectuar el que no vol, siga just o injust, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a tres anys o amb multa de 12 a 24 mesos, segons la gravetat de la coacció o dels mitjans emprats.

Quan la coacció exercida tinga com a objecte impedir l'exercici d'un dret fonamental, se li imposaran les penes en la seua mitat superior, llevat que el fet tinga assenyalada una pena superior en un altre precepte d'este Codi.»

Seixanta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 174, que queda redactat com seguix:

«1. Comet tortura l'autoritat o funcionari públic que, abusant del seu càrrec, i a fi d'obtenir una confessió o informació de qualsevol persona o de castigar-la per qualsevol fet que haja comés o se sospite que ha comés, o per qualsevol raó basada en algun tipus de discriminació, la sotmeta a condicions o procediments que, per la seua naturalesa, duració o altres circumstàncies, li suposen patiments físics o mentals, la supressió o disminució de les seues facultats de coneixement, discerniment o decisió o que, de qualsevol altra manera, atempten contra la seua integritat moral. El culpable de tortura serà castigat amb la pena de presó de dos a sis anys si l'atemptat és greu, i de presó d'un a tres anys si no ho és. A més de les penes assenyalades s'imposarà, en tot cas, la pena d'inhabilitació absoluta de huit a 12 anys.»

Seixanta-tres. Es modifica l'article 179, que queda redactat com seguix:

«Quan l'agressió sexual consistisca en accés carnal per via vaginal, anal o bucal, o introducció de membres corporals o objectes per alguna de les dos primeres vies, el responsable serà castigat com a reu de violació amb la pena de presó de sis a 12 anys.»

Seixanta-quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 182, que queda redactat com seguix:

«1. En tots els casos de l'article anterior, quan l'abús sexual consistisca en accés carnal per via vaginal, anal o bucal, o introducció de membres corporals o objectes per alguna de les dos primeres vies, el responsable serà castigat amb la pena de presó de quatre a 10 anys.»

Seixanta-cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 183, que queda redactat com seguix:

«2. Quan l'abús consistisca en accés carnal per via vaginal, anal o bucal, o introducció de membres corporals o objectes per alguna de les dos primeres vies, la pena serà de presó de dos a sis anys. La pena s'imposarà en la seua mitat su-

perior si concorre la circumstància 3a, o la 4a, de les previstes en l'article 180.1 d'este Codi.»

Seixanta-sis. Es modifica l'article 184, que queda redactat com seguix:

«1. El qui sol·licite favors de naturalesa sexual, per a si o per a un tercer, en l'àmbit d'una relació laboral, docent o de prestació de servicis, continuada o habitual, i amb este comportament provoqe a la víctima una situació objectivament i greument intimidatòria, hostil o humiliant, serà castigat, com a autor d'assetjament sexual, amb la pena de presó de tres a cinc mesos o multa de sis a 10 mesos.

2. Si el culpable d'assetjament sexual ha comés el fet prevalent-se d'una situació de superioritat laboral, docent o jeràrquica, o amb l'anunci exprés o tàcit de causar a la víctima un mal relacionat amb les legítimes expectatives que aquella puga tindre en l'àmbit de la indicada relació, la pena serà de presó de cinc a set mesos o multa de 10 a 14 mesos.

3. Quan la víctima siga especialment vulnerable, per raó de la seua edat, malaltia o situació, la pena serà de presó de cinc a set mesos o multa de 10 a 14 mesos en els supòsits previstos en l'apartat 1, i de presó de sis mesos a un any en els supòsits previstos en l'apartat 2 d'este article.»

Seixanta-set. Es modifica l'article 185, que queda redactat com seguix:

«El qui execute o faça executar a una altra persona actes d'exhibició obscena davant de menors d'edat o incapaços, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos.»

Seixanta-huit. Es modifica l'article 186, que queda redactat com seguix:

«El qui, per qualsevol mitjà directe, venga, difonga o exhibisca material pornogràfic entre menors d'edat o incapaços, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos.»

Seixanta-nou. Es modifica l'article 189, que queda redactat com seguix:

«1. Serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys:

a) El qui utilitze menors d'edat o incapaços amb fins o en espectacles exhibicionistes o pornogràfics, tant públics com privats, o per a elaborar qualsevol classe de material pornogràfic, siga quin siga el seu suport, o finance qualsevol d'estes activitats.

b) El qui produísca, venga, distribuísca, exhibisca o facilite la producció, venda, difusió o exhibició per qualsevol mitjà de material pornogràfic en l'elaboració de la qual hagen sigut utilitzats menors d'edat o incapaços, o en posseísca per a estos fins, encara que el material tinga l'origen en l'estranger o siga desconegut.

2. El qui, per al seu propi ús, posseísca material pornogràfic en l'elaboració del qual s'hagen utilitzat menors d'edat o incapaços, serà castigat amb la pena de tres mesos a un any de presó o amb multa de sis mesos a dos anys.

3. Seran castigats amb la pena de presó de quatre a huit anys els qui realitzen els actes previstos en l'apartat 1 d'este article quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- a) Quan s'utilitzen xiquets menors de 13 anys.
- b) Quan els fets revisten un caràcter particularment degradant o vexatori.
- c) Quan els fets revisten especial gravetat atenent el valor econòmic del material pornogràfic.
- d) Quan el material pornogràfic represente xiquets o incapaços que són víctimes de violència física o sexual.
- e) Quan el culpable pertanga a una organització o associació, inclús de caràcter transitori, que es dedique a la realització d'estes activitats.
- f) Quan el responsable siga ascendent, tutor, curador, guardador, mestre o qualsevol altra persona encarregada, de fet o de dret, del menor o incapaç.

4. El qui faça participar un menor o incapaç en un comportament de naturalesa sexual que perjudique l'evolució o desenvolupament de la personalitat d'este, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any.

5. El qui tinga sota la seua potestat, tutela, guarda o acolliment un menor d'edat o incapaç i que, amb coneixement del seu estat de prostitució o corrupció, no faça el que es puga per a impedir la seua continuació en este estat, o no acudisca a l'autoritat competent per al mateix fi si manca de mitjans per a la custòdia del menor o incapaç, serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 12 mesos.

6. El ministeri fiscal promourà les accions pertinents a fi de privar de la pàtria potestat, tutela, guarda o acolliment familiar, si és el cas, la persona que incorrega en alguna de les conductes descrites en l'apartat anterior.

7. Serà castigat amb la pena de presó de tres mesos a un any o multa de sis mesos a dos anys el qui produïska, vengua, distribuïska, exhibísca o facilite per qualsevol mitjà material pornogràfic en què, no havent sigut utilitzats directament menors o incapaços, s'empre la seua veu o imatge alterada o modificada.

8. En els casos previstos en els apartats anteriors, es podran imposar les mesures previstes en l'article 129 d'este Codi quan el culpable pertanga a una societat, organització o associació, inclús de caràcter transitori, que es dedique a la realització d'estes activitats.»

Setanta. Es modifica l'apartat 3 de l'article 195, que queda redactat com seguix:

«3. Si la víctima ho és per accident ocasionat fortuïtament pel qui va ometre l'auxili, la pena serà de presó de sis mesos a 18 mesos, i si l'accident es deu a imprudència, la de presó de sis mesos a quatre anys.»

Setanta-u. Es modifica l'article 206, que queda redactat com seguix:

«Les calúmnies seran castigades amb les penes de presó de sis mesos a dos anys o multa de dotze a 24 mesos, si es propaguen amb publicitat i, en qualsevol altre cas, amb multa de sis a 12 mesos.»

Setanta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 215, que queda redactat com seguix:

«1. Ningú serà penat per calúmnia o injúria excepte en virtut de querrela de la persona ofesa pel delictes o del seu representant legal. Es procedirà

d'ofici quan l'ofensa es dirigisca contra funcionari públic, autoritat o agent d'esta sobre fets concernents a l'exercici dels seus càrrecs.»

Setanta-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 221, que queda redactat com seguix:

«1. Els qui, havent-hi compensació econòmica, entreguen a una altra persona un fill, descendent o qualsevol menor, encara que no concórrega relació de filiació o parentiu, eludint els procediments legals de la guarda, acolliment o adopció, amb la finalitat d'establir una relació anàloga a la de filiació, seran castigats amb les penes de presó d'un a cinc anys i d'inhabilitació especial per a l'exercici del dret de la pàtria potestat, tutela, curatela o guarda per temps de quatre a 10 anys.»

Setanta-quatre. Es modifica l'article 225, que queda redactat com seguix:

«Quan el responsable dels delictes previstos en els dos articles anteriors restituisca el menor d'edat o l'incapaç al seu domicili o residència, o el deposite en lloc conegut i segur, sense haver-li fet objecte de vexacions, sevícies o cap acte delictiu, ni haver posat en perill la seua vida, salut, integritat física o llibertat sexual, el fet serà castigat amb la pena de presó de tres mesos a un any o multa de sis a 24 mesos, sempre que el lloc d'estada del menor d'edat o l'incapaç haja sigut comunicat als seus pares, tutors o guardadors, o l'absència no haja sigut superior a 24 hores.»

Setanta-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 226, que queda redactat com seguix:

«1. El qui deixe de complir els deures legals d'assistència inherents a la pàtria potestat, tutela, guarda o acolliment familiar, o de prestar l'assistència necessària legalment establida per al suport dels seus descendents, ascendents o cònjuge, que es troben necessitats, serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 12 mesos.»

Setanta-sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 227, que queda redactat com seguix:

«1. El qui deixe de pagar durant dos mesos consecutius o quatre mesos no consecutius qualsevol tipus de prestació econòmica en favor del seu cònjuge o els seus fills, establida en conveni judicialment aprovat o en resolució judicial en els supòsits de separació legal, divorci, declaració de nul·litat del matrimoni, procés de filiació, o procés d'aliments a favor dels seus fills, serà castigat amb la pena de presó de tres mesos a un any o multa de sis a 24 mesos.»

Setanta-set. Es modifica l'article 234, que queda redactat com seguix:

«El qui, amb ànim de lucre, prenga les coses mobles alienes sense la voluntat del seu amo serà castigat, com a reu de furt, amb la pena de presó de sis a 18 mesos si la quantia d'allò que s'ha sotret excedix 400 euros.»

Setanta-huit. Es modifica l'article 236, que queda redactat com seguix:

«Serà castigat amb multa de tres a 12 mesos el qui, sent amo d'una cosa moble o actuant amb el consentiment d'este, la sostraga de qui la tinga

legítimament en el seu poder, amb perjudi d'este o d'un tercer, sempre que el valor d'aquella excedisca 400 euros.»

Setanta-nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 244, que queda redactat com seguix:

«1. El qui sostraga o utilitze sense la deguda autorització un vehicle de motor o ciclomotor aliens el valor del qual excedisca 400 euros, sense ànim d'apropiar-se'l, serà castigat amb la pena de treballs en benefici de la comunitat de 31 a 90 dies o multa de sis a 12 mesos si el restitueix, directament o indirectament, en un termini no superior a 48 hores, sense que, en cap cas, la pena imposada pugua ser igual o superior a la que correspondria si s'apropia definitivament del vehicle.»

Huitanta. Es modifica l'article 246, que queda redactat com seguix:

«El qui altere termes o límits de pobles o heretats o qualsevol classe de senyals o mollons destinats a fixar els límits de propietats o demarcacions de predis contigus, tant de domini públic com privat, serà castigat amb la pena de multa de tres a 18 mesos, si la utilitat reportada o pretesa excedix 400 euros.»

Huitanta-u. Es modifica l'article 247, que queda redactat com seguix:

«El qui, sense trobar-se autoritzat, distraiga les aigües d'ús públic o privatiu del seu curs, o del seu embassament natural o artificial, serà castigat amb la pena de multa de tres a sis mesos si la utilitat reportada excedix 400 euros.»

Huitanta-dos. S'afeg un apartat 3 a l'article 248, que queda redactat com seguix:

«3. La mateixa pena s'aplicarà als qui fabriquen, introduïsquen, posseïsquen o faciliten programes d'ordinador específicament destinats a la comissió de les estafes previstes en este article.»

Huitanta-tres. Es modifica l'article 249, que queda redactat com seguix:

«Els reus d'estafa seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a tres anys, si la quantia d'allò que s'ha defraudat excedix 400 euros. Per a la fixació de la pena es tindrà en compte l'import d'allò que s'ha defraudat, el menyscapte econòmic causat al perjudicat, les relacions entre este i el defraudador, els mitjans emprats per este i totes les altres circumstàncies que servisquen per a valorar la gravetat de la infracció.»

Huitanta-quatre. Es modifica l'article 252, que queda redactat com seguix:

«Seran castigats amb les penes de l'article 249 o 250, si és el cas, els qui en perjudi d'un altre s'apropien o distraiguen diners, efectes, valors o qualsevol altra cosa moble o actiu patrimonial que hagen rebut en depòsit, comissió o administració, o per un altre títol que produïska obligació d'entregar-los o tornar-los, o neguen haver-los rebut, quan la quantia d'allò que s'ha apropiat excedisca quatre-cents euros. La dita pena s'imposarà en la seua mitat superior en el cas de depòsit necessari o miserable.»

Huitanta-cinc. Es modifica l'article 253, que queda redactat com seguix:

«Seran castigats amb la pena de multa de tres a sis mesos els qui, amb ànim de lucre, s'apropien de cosa perduda o d'amo desconegut, sempre que en ambdós casos el valor d'allò que s'ha apropiat excedisca 400 euros. Si es tracta de coses de valor artístic, històric, cultural o científic, la pena serà de presó de sis mesos a dos anys.»

Huitanta-sis. Es modifica l'article 254, que queda redactat com seguix:

«Serà castigat amb la pena de multa de tres a sis mesos el qui, havent rebut indegudament, per error del transmetent, diners o alguna altra cosa moble, negue haver-la rebut o, comprovat l'error, no procedisca a la seua devolució, sempre que la quantia d'allò que s'ha rebut excedisca 400 euros.»

Huitanta-set. Es modifica el primer paràgraf de l'article 255, que queda redactat com seguix:

«Serà castigat amb la pena de multa de tres a 12 mesos el qui cometa defraudació per valor superior a 400 euros, utilitzant energia elèctrica, gas, aigua, telecomunicacions o un altre element, energia o fluid aliens, per algun dels mitjans següents:»

Huitanta-huit. Es modifica l'article 256, que queda redactat com seguix:

«El qui faça ús de qualsevol equip terminal de telecomunicació, sense consentiment del seu titular, ocasionant a este un perjudi superior a 400 euros, serà castigat amb la pena de multa de tres a 12 mesos.»

Huitanta-nou. Es modifica l'article 259, que queda redactat com seguix:

«Serà castigat amb la pena d'un a quatre anys de presó i multa de 12 a 24 mesos el deutor que, una vegada admesa a tràmit la sol·licitud de concurs, sense estar autoritzat per a això ni judicialment ni pels administradors concursals, i fora dels casos permesos per la llei, realitze qualsevol acte de disposició patrimonial o generador d'obligacions, destinat a pagar a un o a diversos creditors, privilegiats o no, amb posposició de la resta.»

Noranta. Es modifica l'article 260, que queda redactat com seguix:

«1. El qui siga declarat en concurs serà castigat amb la pena de presó de dos a sis anys i multa de huit a 24 mesos quan la situació de crisi econòmica o la insolvència siga causada o agreujada fraudulentament pel deutor o persona que actue en el seu nom.

2. Es tindrà en compte per a graduar la pena la quantia del perjudi inferit als creditors, el seu nombre i condició econòmica.

3. Este delictes i els delictes singulars que s'hi relacionen, comesos pel deutor o persona que haja actuat en el seu nom, podran perseguir-se sense esperar a la conclusió del procés civil i sense perjudi de la continuació d'este. L'import de la responsabilitat civil derivada dels dits delictes haurà d'incorporar-se, si és el cas, a la massa.

4. En cap cas, la qualificació de la insolvència en el procés civil no vincula la jurisdicció penal.»

Noranta-u. Es modifica l'article 261, que queda redactat com segueix:

«El qui en procediment concursal presente, deliberadament, dades falses relatives a l'estat comptable, a fi d'aconseguir indegudament la declaració d'aquell, serà castigat amb la pena de presó d'un a dos anys i multa de sis a 12 mesos.»

Noranta-dos. Es modifica l'article 262, que queda redactat com segueix:

«1. Els qui sol·liciten dons o promeses per a no prendre part en un concurs o subhasta pública; els qui intenten allunyar-ne els postors per mitjà d'amenaçes, dons, promeses o qualsevol altre artifici; els qui es concerten entre si a fi d'alterar el preu de la rematada, o els qui fraudulentament facen fallida o abandonen la subhasta havent obtingut l'adjudicació, seran castigats amb la pena de presó d'un a tres anys i multa de 12 a 24 mesos, així com inhabilitació especial per a licitar en subhastes judicials entre tres i cinc anys. Si es tracta d'un concurs o subhasta convocats per les Administracions o ens públics, s'imposarà a més a l'agent i a la persona o empresa per ell representada la pena d'inhabilitació especial, que comprendrà, en tot cas, el dret a contractar amb les Administracions públiques per un període de tres a cinc anys.

2. El jutge o tribunal podrà imposar alguna o algunes de les conseqüències previstes en l'article 129 si el culpable pertany a alguna societat, organització o associació, inclús de caràcter transitori, que es dedique a la realització d'estes activitats.»

Noranta-tres. Es modifica l'article 263, que queda redactat com segueix:

«El qui cause danys en propietat aliena no compresos en altres títols d'este Codi serà castigat amb la pena de multa de sis a 24 mesos, ateses la condició econòmica de la víctima i la quantia del dany, si este excedix 400 euros.»

Noranta-quatre. Es modifica el primer paràgraf de l'article 267, que queda redactat com segueix:

«Els danys causats per imprudència greu en quantia superior a 80.000 euros seran castigats amb la pena de multa de tres a nou mesos, atinent la importància d'aquells.»

Noranta-cinc. Es modifica l'article 270, que queda redactat com segueix:

«1. Serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys i multa de 12 a 24 mesos qui, amb ànim de lucre i en perjudi de tercer, reproduísca, plagie, distribuísca o comuniqui públicament, en tot o en part, una obra literària, artística o científica, o la seua transformació, interpretació o execució artística fixada en qualsevol tipus de suport o comunicada a través de qualsevol mitjà, sense l'autorització dels titulars dels corresponents drets de propietat intel·lectual o dels seus cessionaris.

2. Serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys i multa de 12 a 24 mesos qui intencionadament exporte o emmagatzeme exemplars de les obres, produccions o execucions a què es referix l'apartat anterior sense la referida

autorització. Igualment incorreran en la mateixa pena els qui importen intencionadament estos productes sense la dita autorització, tant si estos tenen un origen lícit com il·lícit en el seu país de procedència; no obstant això, la importació dels referits productes d'un Estat pertanyent a la Unió Europea no serà punible quan aquells s'hagen adquirit directament del titular dels drets en el dit Estat, o amb el seu consentiment.

3. Serà castigat també amb la mateixa pena qui fabrique, importe, pose en circulació o tinga qualsevol mitjà específicament destinat a facilitar la supressió no autoritzada o la neutralització de qualsevol dispositiu tècnic que s'haja utilitzat per a protegir programes d'ordinador o qualsevol de les altres obres, interpretacions o execucions en els termes previstos en l'apartat 1 d'este article.»

Noranta-sis. Es modifica l'article 271, que queda redactat com segueix:

«S'imposarà la pena de presó d'un a quatre anys, multa de 12 a 24 mesos i inhabilitació especial per a l'exercici de la professió relacionada amb el delictes comés, per un període de dos a cinc anys, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

a) Que el benefici obtingut siga d'especial transcendència econòmica.

b) Que els fets revisten especial gravetat, atinent el valor dels objectes produïts il·lícitament o l'especial importància dels perjudis ocasionats.

c) Que el culpable pertanga a una organització o associació, inclús de caràcter transitori, que tinga com a finalitat la realització d'activitats infractores de drets de propietat intel·lectual.

d) Que s'utilitze a menors de 18 anys per a cometre estos delictes.»

Noranta-set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 273, que queda redactat com segueix:

«1. Serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys i multa de 12 a 24 mesos el qui, amb fins industrials o comercials, sense consentiment del titular d'una patent o model d'utilitat i amb coneixement del seu registre, fabrique, importe, posseïsca, utilitze, oferísca o introduísca en el comerç objectes emparats per estos drets.»

Noranta-huit. Es modifica l'apartat 1 i s'afigen els apartats 3 i 4 a l'article 274, amb la redacció següent:

«1. Serà castigat amb la pena de sis mesos a dos anys de presó i multa de 12 a 24 mesos el qui, amb fins industrials o comercials, sense consentiment del titular d'un dret de propietat industrial registrat conforme a la legislació de marques i amb coneixement del registre, reproduísca, imite, modifique o de qualsevol altra manera utilitze un signe distintiu idèntic o confusible amb aquell, per a distingir els mateixos o semblants productes, servicis, activitats o establiments per als quals el dret de propietat industrial es trobe registrat. Igualment, incorreran en la mateixa pena els qui importen intencionadament estos productes sense el dit consentiment, tant si estos tenen un origen lícit com il·lícit en el seu país de procedència; no obstant això, la importació dels referits productes d'un Estat pertanyent a la Unió Europea no serà punible quan aquells s'hagen adquirit directament

al titular dels drets del dit Estat, o amb el seu consentiment.»

«3. Serà castigat amb la mateixa pena qui, amb fins agraris o comercials, sense consentiment del titular d'un títol d'obtenció vegetal i amb coneixement del seu registre, produïska o reproduïska, condicione amb vista a la producció o reproducció, oferisca en venda, vengua o comercialitze d'una altra manera, exporte o importe, o posseïska per a qualsevol dels fins mencionats, material vegetal de reproducció o multiplicació d'una varietat vegetal protegida d'acord amb la legislació sobre protecció d'obtenicions vegetals.

4. Serà castigat amb la mateixa pena qui realitze qualssevol dels actes descrits en l'apartat anterior utilitzant, sota la denominació d'una varietat vegetal protegida, material vegetal de reproducció o multiplicació que no pertanga a la dita varietat.»

Noranta-nou. Es modifica l'article 276, que queda redactat com seguix:

«S'imposarà la pena de presó d'un a quatre anys, multa de 12 a 24 mesos i inhabilitació especial per a l'exercici de la professió relacionada amb el delictes comés, per un període de dos a cinc anys, quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que el benefici obtingut posseïska especial transcendència econòmica.
- b) Que els fets revisten especial gravetat, atenció el valor dels objectes produïts il·lícitament o l'especial importància dels perjudicats ocasionats.
- c) Que el culpable pertanga a una organització o associació, inclús de caràcter transitori, que tinga com a finalitat la realització d'activitats infractores de drets de propietat industrial.
- d) Que s'utilitzen menors de 18 anys per a cometre estos delictes.»

Cent. Es modifica l'article 282, que queda redactat com seguix:

«Seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos els fabricants o comerciants que, en les seues ofertes o publicitat de productes o servicis, facen alegacions falses o manifesten característiques incertes sobre estos, de manera que puguen causar un perjudicament greu i manifest als consumidors, sense perjudicament de la pena que corresponga aplicar per la comissió d'altres delictes.»

Cent u. Es modifica l'article 284, que queda redactat com seguix:

«S'imposarà la pena de presó de sis mesos a dos anys o multa de 12 a 24 mesos, als qui, difonent notícies falses, emprant violència, amenaça o engany, o utilitzant informació privilegiada, intenten alterar els preus que haurien de resultar de la lliure concurrència de productes, mercaderies, títols valors, servicis o qualssevol altres coses mobles o immobles que siguen objecte de contractació, sense perjudicament de la pena que pugua correspondre'ls per altres delictes comesos.»

Cent dos. Es modifica l'article 285, que queda redactat com seguix:

«1. Qui de manera directa o per persona interposada faça ús d'alguna informació rellevant per a

la cotització de qualsevol classe de valors o instruments negociats en algun mercat organitzat, oficial o reconegut, a la qual haja tingut accés reservat en ocasió de l'exercici de la seua activitat professional o empresarial, o la subministre obtenint per a si o per a un tercer un benefici econòmic superior a 600.000 euros o causant un perjudicament d'igual quantitat, serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys, multa del tant al triple del benefici obtingut o afavorit i inhabilitació especial per a l'exercici de la professió o activitat de dos a cinc anys.

2. S'aplicarà la pena de presó de quatre a sis anys, la multa del tant al triple del benefici obtingut o afavorit i inhabilitació especial per a l'exercici de la professió o activitat de dos a cinc anys, quan en les conductes descrites en l'apartat anterior concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- 1a. Que els subjectes es dediquen de manera habitual a estes pràctiques abusives.
- 2a. Que el benefici obtingut siga de notòria importància.
- 3a. Que es cause greu dany als interessos generals.»

Cent tres. Es modifica l'article 286, que queda redactat com seguix:

«1. Serà castigat amb les penes de presó de sis mesos a dos anys i multa de sis a 24 mesos el qui, sense consentiment del prestador de servicis i amb fins comercials, facilite l'accés intel·ligible a un servici de radiodifusió sonora o televisiva, a servicis interactius prestats a distància per via electrònica, o hi subministre l'accés condicional, considerat com a servici independent, per mitjà de:

- 1r. La fabricació, importació, distribució, posada a disposició per via electrònica, venda, lloguer, o possessió de qualsevol equip o programa informàtic, no autoritzat en un altre Estat membre de la Unió Europea, dissenyat o adaptat per a fer possible el dit accés.
- 2n. La instal·lació, manteniment o substitució dels equips o programes informàtics mencionats en el paràgraf 1r.

2. Amb idèntica pena serà castigat qui, amb ànim de lucre, altere o duplique el número identificador d'equips de telecomunicacions, o comercialitze equips que hagen sofrit alteració fraudulenta.

3. A qui, sense ànim de lucre, facilite a tercers l'accés descrit en l'apartat 1, o per mitjà d'una comunicació pública, comercial o no, subministre informació a una pluralitat de persones sobre el mode d'aconseguir l'accés no autoritzat a un servici o l'ús d'un dispositiu o programa, dels expressats en eixe mateix apartat 1, incitant a aconseguir-los, se li imposarà la pena de multa prevista en aquell.

4. A qui utilitze els equips o programes que permeten l'accés no autoritzat a servicis d'accés condicional o equips de telecomunicació, se li imposarà la pena prevista en l'article 255 d'este Codi amb independència de la quantia de la defraudació.»

Cent quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 287, que queda redactat com seguix:

«1. Per a procedir pels delictes previstos en la secció 3a d'este capítol serà necessària denúncia

de la persona agreujada o dels seus representants legals. Quan aquella siga menor d'edat, incapaç o una persona desvalguda, també podrà denunciar el ministeri fiscal.»

Cent cinc. Es modifica l'article 289, que queda redactat com segueix:

«El qui per qualsevol mitjà destruisca, inutilitze o danye una cosa pròpia d'utilitat social o cultural, o siga com siga la sostraga al compliment dels deures legals impostos en interès de la comunitat, serà castigat amb la pena de presó de tres a cinc mesos o multa de sis a 10 mesos.»

Cent sis. Es modifica l'apartat 3 de l'article 298, que queda redactat com segueix:

«3. En cap cas no podrà imposar-se pena privativa de llibertat que excedisca l'assenyalada al delictes encobert. Si este està castigat amb pena d'una altra naturalesa, la pena privativa de llibertat serà substituïda per la de multa de 12 a 24 mesos, llevat que el delictes encobert tinga assignada pena igual o inferior a esta; en este cas, s'imposarà al culpable la pena d'aquell delictes en la seua mitat inferior.»

Cent set. Es modifica l'article 299, amb la redacció següent:

«1. El qui amb ànim de lucre i amb coneixement de la comissió de fets constitutius de falta contra la propietat, habitualment s'aprofite o auxilie els culpables perquè es beneficien dels efectes d'aquells, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any.

2. Si els efectes els rep o adquirir per traficari, s'imposarà la pena en la seua mitat superior i, si es realitzen els fets en local obert al públic, s'imposarà, a més, la multa de 12 a 24 mesos. En estos casos, els jutges o tribunals, atenent la gravetat del fet i les circumstàncies personals del delinqüent, podran imposar també a este la pena d'inhabilitació especial per a l'exercici de la seua professió o indústria per temps d'un a tres anys, i acordar la mesura de clausura temporal o definitiva de l'establiment o local. Si la clausura és temporal, la seua duració no podrà excedir cinc anys.»

Cent huit. En l'article 301, es modifica l'apartat 1 i s'afeg un apartat 5, en els termes següents:

«1. El qui adquirisca, convertisca o transmeta béns, sabent que estos tenen el seu origen en un delictes, o realitze qualsevol altre acte per a ocultar o encobrir el seu origen il·lícit, o per a ajudar la persona que haja participat en la infracció o infraccions a eludir les conseqüències legals dels seus actes, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a sis anys i multa del tant al triple del valor dels béns. En estos casos, els jutges o tribunals, atenent la gravetat del fet i les circumstàncies personals del delinqüent, podran imposar també a este la pena d'inhabilitació especial per a l'exercici de la seua professió o indústria per temps d'un a tres anys, i acordar la mesura de clausura temporal o definitiva de l'establiment o local. Si la clausura és temporal, la seua duració no podrà excedir cinc anys.

La pena s'imposarà en la seua mitat superior quan els béns tinguen l'origen en algun dels delic-

tes relacionats amb el tràfic de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques descrits en els articles 368 a 372 d'este Codi. En estos supòsits s'aplicaran les disposicions contingudes en l'article 374 d'este Codi.»

«5. Si el culpable ha obtingut guanys, seran decomissats de conformitat amb les regles de l'article 127 d'este Codi.»

Cent nou. Es modifica l'article 302, que queda redactat com segueix:

«1. En els supòsits previstos en l'article anterior s'imposaran les penes privatives de llibertat en la seua mitat superior a les persones que pertanguen a una organització dedicada als fins assenyalats en aquells, i la pena superior en grau als caps, administradors o encarregats de les referides organitzacions.

2. En estos casos, els jutges o tribunals imposaran, a més de les penes corresponents, la d'inhabilitació especial del reu per a l'exercici de la seua professió o indústria per temps de tres a sis anys, el comís dels béns objecte del delictes i dels productes i beneficis obtinguts directa o indirectament de l'acte delictiu, i podran decretar, així mateix, alguna de les mesures següents:

a) L'aplicació de qualsevol de les mesures previstes en l'article 129 d'este Codi.

b) La pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajudes públiques i del dret a gaudir de beneficis o incentius fiscals o de la Seguretat Social, durant el temps que dure la major de les penes privatives de llibertat imposada.»

Cent deu. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 305, que queden redactats com segueix:

«1. El qui, per acció o omissió, defraude la Hisenda Pública estatal, autonòmica, foral o local, eludint el pagament de tributs, quantitats retingudes o que s'hagen hagut de retindre o ingressos a compte de retribucions en espècie obtenint indegudament devolucions o gaudint beneficis fiscals de la mateixa manera, sempre que la quantia de la quota defraudada, l'import no ingressat de les retencions o ingressos a compte o de les devolucions o beneficis fiscals indegudament obtinguts o gaudits excedisca 120.000 euros, serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i multa del tant al sèxtuple de la mencionada quantia.

Les penes assenyalades en el paràgraf anterior s'aplicaran en la seua mitat superior quan la defraudació es cometa concurrent alguna de les circumstàncies següents:

a) La utilització de persona o persones interposades de manera que quede oculta la identitat del verdader obligat tributari.

b) L'especial transcendència i gravetat de la defraudació, atenent l'import del que defrauda o l'existència d'una estructura organitzativa que afecte o pugua afectar una pluralitat d'obligats tributaris.

A més de les penes assenyalades, s'imposarà al responsable la pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajudes públiques i del dret a gaudir dels beneficis o incentius fiscals o de la Seguretat Social durant el període de tres a sis anys.»

«3. Les mateixes penes s'imposaran quan les conductes descrites en l'apartat 1 d'este article es cometen contra la Hisenda de la Comunitat Europea, sempre que la quantia defraudada excedisca 50.000 euros.»

Cent onze. Es modifica l'article 306, que queda redactat com seguix:

«El qui per acció o omissió defraude els pressupostos generals de la Comunitat Europea o altres administrats per esta, en quantia superior a 50.000 euros, eludint el pagament de quantitats que s'hagen d'ingressar, o donant als fons obtinguts una aplicació distinta d'aquella a la qual estiguen destinats, serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i multa del tant al sèxtuple de la mencionada quantia.»

Cent dotze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 307, que queda redactat com seguix:

«1. El qui, per acció o omissió, defraude la Seguretat Social eludint el pagament de les quotes d'esta i conceptes de recaptació conjunta, obtenint indegudament devolucions d'estes o gaudint de deduccions per qualsevol concepte així mateix de manera indeguda, sempre que la quantia de les quotes defraudades o de les devolucions o deduccions indegudes excedisca 120.000 euros, serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i multa del tant al sèxtuple de la mencionada quantia.

Les penes assenyalades en el paràgraf anterior s'aplicaran en la seua mitat superior quan la defraudació es cometa concurrent alguna de les circumstàncies següents:

a) La utilització de persona o persones interposades de manera que quede oculta la identitat del verdader obligat enfront de la Seguretat Social.

b) L'especial transcendència i gravetat de la defraudació atenent l'import del que defrauda o l'existència d'una estructura organitzativa que afecte o pugua afectar una pluralitat d'obligats enfront de la Seguretat Social.»

Cent tretze. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 308, que queden redactats com seguix:

«1. El qui obtinga una subvenció, desgravació o ajuda de les Administracions públiques de més de 80.000 euros falsejant les condicions requerides per a la seua concessió o ocultant les que l'hagueren impedida, serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i multa del tant al sèxtuple del seu import.

2. Les mateixes penes s'imposaran als qui, en el desenvolupament d'una activitat subvencionada amb fons de les Administracions públiques l'import dels quals supere els 80.000 euros, incomplisca les condicions establides alterant substancialment els fins per als que la subvenció va ser concedida.»

Cent catorze. Es modifica l'article 309, que queda redactat com seguix:

«El qui obtinga indegudament fons dels pressupostos generals de la Comunitat Europea o altres administrats per esta, en quantia superior a 50.000 euros, falsejant les condicions requerides per a la seua concessió o ocultant les que l'hagueren impedida, serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i multa del tant al sèxtuple de la mencionada quantia.»

Cent quinze. Es modifica l'article 310, que queda redactat com seguix:

«Serà castigat amb la pena de presó de cinc a set mesos el qui, estant obligat per llei tributària a portar comptabilitat mercantil, llibres o registres fiscals:

a) Incomplisca absolutament la dita obligació en règim d'estimació directa de bases tributàries.

b) Porte comptabilitats distintes que, referides a una mateixa activitat i exercici econòmic, oculten o simulen la verdadera situació de l'empresa.

c) No haja anotat en els llibres obligatoris negocis, actes, operacions o, en general, transaccions econòmiques, o els haja anotat amb xifres distintes de les verdaderes.

d) Haja practicat en els llibres obligatoris anotacions comptables fictícies.

La consideració com a delictes dels supòsits de fet a què es referixen els paràgrafs c) i d) anteriors requerirà que s'hagen omès les declaracions tributàries o que les presentades siguen reflex de la seua falsa comptabilitat, i que la quantia, en més o menys, dels càrrecs o abonaments omesos o falsejats excedisca, sense compensació aritmètica entre estos, 240.000 euros per cada exercici econòmic.»

Cent setze. Es modifica l'article 314, que queda redactat com seguix:

«Els qui produïsquen una greu discriminació en l'ocupació, pública o privada, contra alguna persona per raó de la seua ideologia, religió o creences, la seua pertinença a una ètnia, raça o nació, el seu sexe, orientació sexual, situació familiar, malaltia o minusvalidesa, per ostentar la representació legal o sindical dels treballadors, pel parentiu amb altres treballadors de l'empresa o per l'ús d'alguna de les llengües oficials dins de l'Estat espanyol, i no restablisquen la situació d'igualtat davant de la llei després de requeriment o sanció administrativa, reparant els danys econòmics que s'hagen derivat, seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a dos anys o multa de 12 a 24 mesos.»

Cent dèsset. Es modifica l'article 324, que queda redactat com seguix:

«El qui per imprudència greu cause danys, en quantia superior a 400 euros, en un arxiu, registre, museu, biblioteca, centre docent, gabinet científic, institució anàloga o en béns de valor artístic, històric, cultural, científic o monumental, així com en jaciments arqueològics, serà castigat amb la pena de multa de tres a 18 mesos, atenent la importància d'aquells.»

Cent díhuit. Es modifica l'article 325, que queda redactat com seguix:

«1. Serà castigat amb les penes de presó de sis mesos a quatre anys, multa de huit a 24 mesos i inhabilitació especial per a professió o ofici per temps d'un a tres anys el qui, contravenint les lleis o altres disposicions de caràcter general protectores del medi ambient, provoque o realitze directament o indirectament emissions, abocaments, radiacions, extraccions o excavacions, aterraments, sorolls, vibracions, injeccions o depòsits, en l'atmosfera, el sòl, el subsòl o les aigües terrestres, marítimes o subterrànies, amb incidència, inclús,

en els espais transfronterers, així com les captacions d'aigües que puguen perjudicar greument l'equilibri dels sistemes naturals. Si el risc de greu perjudi és per a la salut de les persones, la pena de presó s'imposarà en la seua mitat superior.

2. El qui fraudulentament allibere, emeta o introduïska radiacions ionitzants o altres substàncies en l'aire, terra o aigües marítimes, continentals, superficials o subterrànies, en quantitat que produïska en alguna persona la mort o malaltia que, a més d'una primera assistència facultativa, requerisca tractament mèdic o quirúrgic o produïska seqüeles irreversibles, serà castigat, a més de amb la pena que corresponga pel dany causat a les persones, amb la presó de dos a quatre anys.»

Cent dènou. Es modifica l'article 328, que queda redactat com seguix:

«Seran castigats amb la pena de presó de cinc a set mesos i multa de 10 a 14 mesos els qui establisquen depòsits o abocadors de rebutjos o residus sòlids o líquids que siguen tòxics o perillosos i puguen perjudicar greument l'equilibri dels sistemes naturals o la salut de les persones.»

Cent vint. Es modifica la rúbrica del capítol IV del títol XVI del llibre II, amb la redacció següent:

«Dels delictes relatius a la protecció de la flora, fauna i animals domèstics.»

Cent vint-i-u. Es modifica l'article 332, que queda redactat com seguix:

«El qui amb greu perjudi per al medi ambient talle, tale, creme, arranque, recol·lecte o efectue tràfic il·legal d'alguna espècie o subespècie de flora amenaçada o dels seus propàguls, o destruisca o altere greument el seu hàbitat, serà castigat amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o multa de huit a 24 mesos.»

Cent vint-i-dos. Es modifica l'article 333, que queda redactat com seguix:

«El qui introduïska o allibere espècies de flora o fauna no autòctona, de manera que perjudique l'equilibri biològic, contravenint les lleis o disposicions de caràcter general protectores de les espècies de flora o fauna, serà castigat amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o multa de huit a 24 mesos.»

Cent vint-i-tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 334, que queda redactat com seguix:

«1. El qui cace o pesque espècies amenaçades, realitze activitats que impedisquen o dificulten la seua reproducció o migració, contravenint les lleis o disposicions de caràcter general protectores de les espècies de fauna silvestre, comercie o trafique amb estes o amb les seues restes, serà castigat amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o multa de huit a 24 mesos i, en tot cas, inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar o pescar per temps de dos a quatre anys.»

Cent vint-i-quatre. Es modifica l'article 335, que queda redactat com seguix:

«1. El qui cace o pesque espècies distintes de les indicades en l'article anterior, quan estiga ex-

pressament prohibit per les normes específiques sobre la seua caça o pesca, serà castigat amb la pena de multa de huit a 12 mesos i inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar o pescar per temps de dos a cinc anys.

2. El qui cace o pesque espècies a què es referix l'apartat anterior en terrenys públics o privats aliens, sotmesos a règim cinegètic especial, sense el degut permís del seu titular, serà castigat amb la pena de multa de quatre a huit mesos i inhabilitació especial per a l'exercici del dret a caçar o pescar per temps d'un a tres anys, a més de les penes que puguen correspondre-li, si és el cas, per la comissió del delictes previst en l'apartat 1 d'este article.

3. Si les conductes anteriors produïxen greus danys al patrimoni cinegètic d'un terreny sotmés a règim cinegètic especial, s'imposarà la pena de presó de sis mesos a dos anys i inhabilitació especial per a l'exercici dels drets de caçar i pescar per temps de dos a cinc anys.

4. S'imposarà la pena en la seua mitat superior quan les conductes tipificades en este article es realitzen en grup de tres o més persones o utilitzant arts o mitjans prohibits legalment o reglamentàriament.»

Cent vint-i-cinc. Es modifica l'article 336, que queda redactat com seguix:

«El qui, sense estar legalment autoritzat, empre per a la caça o pesca verí, mitjans explosius o altres instruments o arts de semblant eficàcia destructiva per a la fauna, serà castigat amb la pena de presó de quatre mesos a dos anys o multa de huit a 24 mesos i, en tot cas, inhabilitació especial per a l'exercici del dret de caçar o pescar per temps d'un a tres anys. Si el dany causat és de notòria importància, s'imposarà la pena de presó abans mencionada en la seua mitat superior.»

Cent vint-i-sis. Es modifica l'article 337, que queda redactat com seguix:

«Els qui maltracten amb encrueliment i injustificadament animals domèstics causant-los la mort o provocant-los lesions que produïsquen un greu menyscabament físic seran castigats amb la pena de presó de tres mesos a un any i inhabilitació especial d'un a tres anys per a l'exercici de professió, ofici o comerç que tinga relació amb els animals.»

Cent vint-i-set. Es modifica l'article 346, que queda redactat com seguix:

«1. Els qui, provocant explosions o utilitzant qualsevol altre mitjà de semblant potència destructiva, causen la destrucció d'aeroports, ports, estacions, edificis, locals públics, depòsits que continguen materials inflamables o explosius, vies de comunicació, mitjans de transport col·lectius, o la immersió o encallament de nau, inundació, explosió d'una mina o instal·lació industrial, alçament dels carrils d'una via fèrria, canvi maliciós dels senyals emprats en el servici d'esta per a la seguretat dels mitjans de transport, voladura de pont, destrossa de calçada pública, pertorbació greu de qualsevol classe o mitjà de comunicació, pertorbació o interrupció del subministrament d'aigua, electricitat o un altre recurs natural fonamental, in-

correran en la pena de presó de 10 a 20 anys, quan els estralls comporten necessàriament un perill per a la vida o integritat de les persones.

2. Quan no concórrega este perill, es castigaran com a danys previstos en l'article 266 d'este Codi.

3. Si, a més del perill, s'ha produït lesió per a la vida, integritat física o salut de les persones, els fets es castigaran separadament amb la pena corresponent al delictes comés.»

Cent vint-i-huit. Es modifica l'article 369, que queda redactat com seguix:

«1. S'imposaran les penes superiors en grau a les assenyalades en l'article anterior i multa del tant al quàdruple quan concórrega alguna de les circumstàncies següents:

1a. El culpable siga autoritat, funcionari públic, facultatiu, treballador social, docent o educador i actue en l'exercici del seu càrrec, professió o ofici.

2a. El culpable pertanga a una organització o associació, inclús de caràcter transitori, que tinga com a finalitat difondre estes substàncies o productes inclús de manera ocasional.

3a. El culpable participe en altres activitats organitzades o l'execució de les quals es veja facilitada per la comissió del delictes.

4a. Els fets siguen realitzats en establiments oberts al públic pels responsables o empleats d'estos.

5a. Les substàncies a què es referix l'article anterior es faciliten a menors de 18 anys, a disminuïts psíquics o a persones sotmeses a tractament de deshabitació o rehabilitació.

6a. Siga de notòria importància la quantitat de les mencionades substàncies objecte de les conductes a què es referix l'article anterior.

7a. Les referides substàncies s'adulteren, manipulen o mesclen entre si o amb altres, incrementant el possible dany a la salut.

8a. Les conductes descrites en l'article anterior tinguen lloc en centres docents, en centres, establiments o unitats militars, en establiments penitenciaris o en centres de deshabitació o rehabilitació, o en les seues proximitats.

9a. El culpable utilitze violència, o exhibisca o faça ús d'armes per a cometre el fet.

10a. El culpable introduísca o traga il·legalment les referides substàncies o productes del territori nacional, o afavorisca la realització d'estes conductes.

2. En els supòsits previstos en les circumstàncies 2a, 3a i 4a de l'apartat anterior d'este article, s'imposarà a l'organització, associació o persona titular de l'establiment una multa del tant al triple del valor de la droga objecte del delictes, el comís dels béns objecte del delictes i dels productes i beneficis obtinguts directament o indirectament de l'acte delictiu i, a més, l'autoritat judicial podrà decretar alguna de les mesures següents:

1a. La pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajudes públiques i del dret a gaudir de beneficis o incentius fiscals o de la Seguretat Social, durant el temps que dure la major de les penes privatives de llibertat imposada.

2a. L'aplicació de les mesures previstes en l'article 129 d'este Codi.»

Cent vint-i-nou. Es modifica l'article 370, que queda redactat com seguix:

«S'imposarà la pena superior en un o dos graus a l'assenyalada en l'article 368 quan:

1r. S'utilitzen menors de 18 anys o a disminuïts psíquics per a cometre estos delictes.

2n. Es tracte dels caps, administradors o encarregats de les organitzacions a què es referixen les circumstàncies 2a i 3a de l'apartat 1 de l'article anterior.

3r. Les conductes descrites en l'article 368 siguen d'extrema gravetat.

Es consideren d'extrema gravetat els casos en què la quantitat de les substàncies a què es referix l'article 368 excedisca notablement la considerada com de notòria importància, o s'hagen utilitzat vaixells o aeronaus com a mitjà de transport específic, o s'hagen dut a terme les conductes indicades simulant operacions de comerç internacional entre empreses, o es tracte de xarxes internacionals dedicades a este tipus d'activitats, o quan concorreguen tres o més de les circumstàncies previstes en l'article 369.1.

En els supòsits dels anteriors números 2n i 3r s'imposarà als culpables, a més, una multa del tant al triple del valor de la droga objecte del delictes.»

Cent trenta. Es modifica l'apartat 2 de l'article 371, que queda redactat com seguix:

«2. S'imposarà la pena assenyalada en la seua mitat superior quan les persones que realitzen els fets descrits en l'apartat anterior pertanguen a una organització dedicada als fins assenyalats en este, i la pena superior en grau quan es tracte dels caps, administradors o encarregats de les referides organitzacions o associacions.

En estos casos, els jutges o tribunals imposaran, a més de les penes corresponents, la d'inhabilitació especial del reu per a l'exercici de la seua professió o indústria per temps de tres a sis anys, i les altres mesures previstes en l'article 369.2.»

Cent trenta-u. Es modifica l'article 374, que queda redactat com seguix:

«1. En els delictes previstos en els articles 301.1, paràgraf segon, i 368 a 372, a més de les penes que corresponga imposar pel delictes comés, seran objecte de decomís les drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques, els equips, materials i substàncies a què es referix l'article 371, així com els béns, mitjans, instruments i guanys amb subjecció al que disposa l'article 127 d'este Codi i a les següents normes especials:

1a. Les drogues, estupefaents i substàncies psicotròpiques seran destruïdes per l'autoritat administrativa sota la custòdia de la qual es troben, una vegada realitzats els informes analítics pertinents i guardades mostres suficients d'aquelles, llevat que l'autoritat judicial competent haja ordenat la seua conservació íntegra. Una vegada que la sentència siga ferma, es procedirà a la destrucció de les mostres que s'hagen apartat, o a la destrucció de la totalitat d'allò que s'ha confiscat, en cas que l'òrgan judicial competent haja ordenat la seua conservació.

2a. A fi de garantir l'efectivitat del decomís, els béns, mitjans, instruments i guanys podran

ser presos o embargats i posats en depòsit per l'autoritat judicial des del moment de les primeres diligències.

3a. L'autoritat judicial podrà acordar que, amb les degudes garanties per a la seua conservació i mentres se substancia el procediment, l'objecte del decomís, si és de lícit comerç, pugua ser utilitzat provisionalment per la Policia Judicial encarregada de la repressió del tràfic il·legal de drogues.

4a. Si, per qualsevol circumstància, no és possible el decomís dels béns i efectes assenyalats en el paràgraf anterior, podrà acordar-se el d'altres per un valor equivalent.

5a. Quan els béns, mitjans, instruments i guanys del delictes hagen desaparegut del patrimoni dels presumptes responsables, podrà acordar-se el decomís del seu valor sobre altres béns distintos inclús d'origen lícit que pertanguen als responsables.

2. Els béns decomissats podran ser alienats, sense esperar el pronunciament de fermesa de la sentència, en els casos següents:

a) Quan el propietari en faça abandó exprés.

b) Quan la seua conservació pugua resultar perillosa per a la salut o seguretat públiques, o donar lloc a una disminució important del seu valor, o afectar greument el seu ús i funcionament habituals. S'entendran inclosos els que sense patir deteriorament material es deprecien pel transcurs del temps.

Quan concórreguen estos supòsits, l'autoritat judicial n'ordenarà l'alienació, bé d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal, de l'advocat de l'estat o de la representació processal de les comunitats autònomes, entitats locals o altres entitats públiques, i amb audiència prèvia de l'interessat.

L'import de l'alienació, que es realitzarà per qualsevol de les formes legalment previstes, quedarà depositat a resultes del corresponent procés legal, una vegada deduïts els gastos de qualsevol naturalesa que s'hagen produït.

3. En els delictes a què es referixen els apartats precedents, els jutges i tribunals que coneixen de la causa podran declarar la nul·litat dels actes o negocis jurídics en virtut dels quals s'hagen transmés, gravat o modificat la titularitat real o drets relatius als béns i efectes assenyalats en els apartats anteriors.

4. Els béns, mitjans, instruments i guanys definitivament decomissats per sentència, que no podran ser aplicats a la satisfacció de les responsabilitats civils derivades del delictes ni de les costes processals, seran adjudicats íntegrament a l'Estat.»

Cent trenta-dos. Es modifica l'article 376, que queda redactat com següent:

«En els casos previstos en els articles 368 a 372, els jutges o tribunals, raonant-ho en la sentència, podran imposar la pena inferior en un o dos graus a l'assenyalada per la llei per al delictes de què es tracte, sempre que el subjecte haja abandonat voluntàriament les seues activitats delictives i haja col·laborat activament amb les autoritats o els seus agents bé per a impedir la producció del delictes, bé per a obtindre'n proves decisives per a la identificació o captura d'altres responsables o per

a impedir l'actuació o el desenvolupament de les organitzacions o associacions a què haja pertangut o amb les quals haja col·laborat.

Igualment, en els casos previstos en els articles 368 a 372, els jutges o tribunals podran imposar la pena inferior en un o dos graus al reu que, sent drogodependent en el moment de comissió dels fets, acredite suficientment que ha finalitzat amb èxit un tractament de deshabituació, sempre que la quantitat de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques no siga de notòria importància o d'extrema gravetat.»

Cent trenta-tres. Es modifica l'article 379, que queda redactat com següent:

«El qui conduísca un vehicle de motor o un ciclomotor sota la influència de drogues tòxiques, estupefaents, substàncies psicotròpiques o de begudes alcohòliques serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 12 mesos i, si és el cas, treballs en benefici de la comunitat de 31 a 90 dies i, en qualsevol cas, privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per temps superior a un i fins a quatre anys.»

Cent trenta-quatre. S'afeg un paràgraf segon a l'article 381, amb el text següent:

«En tot cas, es considerarà que hi ha temeritat manifesta i concret perill per a la vida o la integritat de les persones en els casos de conducció sota els efectes de begudes alcohòliques amb altes taxes d'alcohol en sang i amb un excés desproporcionat de velocitat respecte dels límits establits.»

Cent trenta-cinc. Es modifica el paràgraf inicial de l'article 382, en els termes següents:

«Serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys o multa de 12 a 24 mesos el qui origine un greu risc per a la circulació d'alguna de les formes següents:»

Cent trenta-sis. Es modifica l'article 386, que queda redactat com següent:

«Serà castigat amb la pena de presó de huit a 12 anys i multa del tant al dècuple del valor aparent de la moneda:

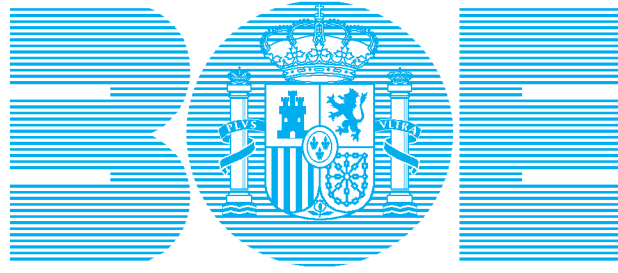
1r. El qui altere la moneda o fabrique moneda falsa.

2n. El qui introduísca en el país o exporte moneda falsa o alterada.

3r. El qui transporte, expenga o distribuísca, en connivència amb el falsificador, alterador, introductor o exportador, moneda falsa o alterada.

La tinença de moneda falsa per a la seua expensió o distribució serà castigada amb la pena inferior en un o dos graus, atenent el valor d'aquella i el grau de connivència amb els autors mencionats en els números anteriors. La mateixa pena s'imposarà al qui, coneixent que és falsa, adquirisca moneda a fi de posar-la en circulació.

El qui, havent rebut de bona fe moneda falsa, l'expenga o distribuísca després de constar-li la seua falsedat serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 24 mesos, si el valor aparent de la moneda és superior a 400 euros.

BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

ANY CCCXLIII • DILLUNS 1 DE DESEMBRE DEL 2003 • SUPLEMENT NÚM. 6 EN VALENCIÀ

PUBLICACIÓ EN VALENCIÀ DE LES LLEIS, ELS REIALS DECRETS LLEI,
ELS REIALS DECRETS LEGISLATIUS I ALTRES DISPOSICIONS DE CARÀCTER GENERAL

FASCICLE SEGON

Si el culpable pertany a una societat, organització o associació, inclús de caràcter transitori, que es dedique a la realització d'estes activitats, el jutge o tribunal podrà imposar alguna o algunes de les conseqüències previstes en l'article 129 d'este Codi.»

Cent trenta-set. Es modifica l'article 387, que queda redactat com següix:

«Als efectes de l'article anterior, s'entén per moneda la metàl·lica i paper moneda de curs legal. Als mateixos efectes, es consideraran moneda les targetes de crèdit, les de dèbit i les altres targetes que puguen utilitzar-se com a mitjà de pagament, així com els xecs de viatge. Igualment, s'equipararan a la moneda nacional les d'altres països de la Unió Europea i les estrangeres.»

Cent trenta-huit. Es modifica l'article 389, que queda redactat com següix:

«El qui falsifique o expenga, en connivència amb el falsificador, segells de correus o efectes timbrats, o els introduísca a Espanya coneixent-ne la falsedat, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a tres anys.

L'adquirent de bona fe de segells de correus o efectes timbrats que, coneixent-ne la falsedat, els distribuísca o utilitze en quantitat superior a 400 euros, serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 24 mesos.»

MINISTERIO
DE LA PRESIDENCIA

Cent trenta-nou. Es modifica l'apartat 3 de l'article 432, que queda redactat com segueix:

«3. Quan la sostracció no abaste la quantitat de 4.000 euros, s'imposaran les penes de multa superior a dos i fins a quatre mesos, presó de sis mesos a tres anys i suspensió d'ocupació o càrrec públic per temps de fins a tres anys.»

Cent quaranta. Es modifica l'article 443, que queda redactat com segueix:

«1. Serà castigat amb la pena de presó d'un a dos anys i inhabilitació absoluta per temps de sis a 12 anys, l'autoritat o funcionari públic que sol·licite sexualment una persona que, per a si mateixa o per al seu cònjuge o una altra persona amb què es trobe lligat de manera estable per anàloga relació d'afectivitat, ascendent, descendent, germà, per naturalesa, per adopció, o afí en els mateixos graus, tinga pretensions pendents de la resolució d'aquell o sobre les quals haja d'evacuar informe o elevar consulta al seu superior.

2. El funcionari d'Institucions Penitenciàries o de centres de protecció o correcció de menors que sol·licite sexualment una persona subjecta a la seua guarda serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i inhabilitació absoluta per temps de sis a 12 anys.

3. En les mateixes penes incorreran quan la persona sol·licitada siga ascendent, descendent, germà, per naturalesa, per adopció, o afins en els mateixos graus de persona que tinga sota la seua guarda. Incorrerà, així mateix, en estes penes quan la persona sol·licitada siga cònjuge de persona que tinga sota la seua guarda o es trobe lligada a esta de manera estable per anàloga relació d'afectivitat.»

Cent quaranta-u. Es modifica l'article 444, que queda redactat com segueix:

«Les penes previstes en l'article anterior s'imposaran sense perjudici de les que corresponguen pels delictes contra la llibertat sexuals efectivament comeses.»

Cent quaranta-dos. S'afeg un capítol X al títol XIX del llibre II amb la rúbrica següent:

«Dels delictes de corrupció en les transaccions comercials internacionals.»

Cent quaranta-tres. Es modifica l'article 445, que queda redactat com segueix:

«1. Els qui amb dons, presents, oferiments o promeses, corrompen o intenten corrompre, per si o per persona interposada, les autoritats o funcionaris públics estrangers o d'organitzacions internacionals en l'exercici del seu càrrec en benefici d'estos o d'un tercer, o atenguen les seues sol·licituds sobre això, a fi que actuen o s'abstinguin d'actuar en relació amb l'exercici de funcions públiques per a aconseguir o conservar un contracte o un altre benefici irregular en la realització d'activitats econòmiques internacionals, seran castigats amb les penes previstes en l'article 423, en els seus respectius casos.

2. Si el culpable pertany a una societat, organització o associació, inclús de caràcter transitori, que es dedique a la realització d'estes activitats, el jutge o

tribunal podrà imposar alguna o algunes de les conseqüències previstes en l'article 129 d'este Codi.»

Cent quaranta-quatre. Es modifica el paràgraf a) de l'article 451.3r, que queda redactat com segueix:

«a) Que el fet encobert siga constitutiu de traïció, homicidi del rei, de qualsevol dels seus ascendents o descendents, de la reina consort o del consort de la reina, del regent o d'algun membre de la Regència, o del príncep hereu de la Corona, genocidi, delictes de lesa humanitat, delictes contra les persones i béns protegits en cas de conflicte armat, rebel·lió, terrorisme o homicidi.»

Cent quaranta-cinc. Se suprimeix el contingut de l'apartat 2 de l'article 461, de manera que el contingut del seu apartat 3 passarà a integrar l'apartat 2.

Cent quaranta-sis. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 463, que queden redactats com segueix:

«1. El qui, citat en forma legal, deixe voluntàriament de comparéixer, sense justa causa, davant d'un jutjat o tribunal en procés criminal amb reu a la presó provisional, provocant la suspensió del jurí oral, serà castigat amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 24 mesos. En la pena de multa de sis a 10 mesos incorrerà el qui, havent sigut advertit, ho faça per segona vegada en causa criminal sense reu a la presó, tant si ha provocat la suspensió com si no.»

«3. Si la suspensió té lloc, en el cas de l'apartat 1 d'este article, com a conseqüència de la incompareixença del jutge o membre del tribunal o de qui exercisca les funcions de secretari judicial, s'imposarà la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 24 mesos i, en qualsevol cas, inhabilitació especial per temps de dos a quatre anys.»

Cent quaranta-set. Es modifica l'article 468, que queda redactat com segueix:

«1. Els qui transgredisquen la seua condemna, mesura de seguretat, presó, mesura cautelar, conducció o custòdia seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a un any si estan privats de llibertat.

2. En els altres supòsits, s'imposarà multa de 12 a 24 mesos, llevat que es transgredisquen les prohibicions a què es referix l'apartat 2 de l'article 57 d'este Codi, i en este cas es podrà imposar la pena de presó de tres mesos a un any o la de treballs en benefici de la comunitat de 90 a 180 dies.»

Cent quaranta-huit. S'introdueix en el títol XX del llibre II del Codi Penal («Delictes contra l'Administració de Justícia») un capítol IX, que quedarà rubricat com «Dels delictes contra l'Administració de Justícia de la Cort Penal Internacional».

Este nou capítol contindrà un article 471 bis, que queda redactat com segueix:

«1. El testimoni que, intencionadament, falte a la veritat en el seu testimoni davant de la Cort Penal Internacional, estant obligat a dir veritat de conformitat amb les normes estatutàries i regles de procediment i prova de la dita Cort, serà castigat amb presó de sis mesos a dos anys. Si el fals testimoni es dona en contra de l'acusat, la pena serà de presó de dos a quatre anys. Si a conseqüència del

testimoni es dicta una resolució condemnatòria, s'imposarà pena de presó de quatre a cinc anys.

2. El qui presente proves davant de la Cort Penal Internacional sabent que són falses o han sigut falsificades serà castigat amb les penes assenyalades en l'apartat anterior d'este article.

3. El qui intencionadament destrüisca o altere proves, o interferisca en les diligències de prova davant de la Cort Penal Internacional, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a dos anys i multa de set a 12 mesos.

4. El qui corrompa un testimoni, obstrüisca la seua compareixença o testimoni davant de la Cort Penal Internacional o interferisca en ells, serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i multa de sis a 24 mesos.

5. Serà castigat amb presó d'un a quatre anys i multa de sis a 24 mesos qui pose traves a un funcionari de la Cort, el corrompa o intimide, per a obligar-lo o induir-lo que no complisca les seues funcions o que ho faça de manera indeguda.

6. El qui prenga represàlies contra un funcionari de la Cort Penal Internacional en raó de funcions que haja exercit ell o un altre funcionari serà castigat amb la pena de presó d'un a quatre anys i multa de sis a 24 mesos. En la mateixa pena incorrerà qui prenga represàlies contra un testimoni per la seua declaració davant de la Cort.

7. El qui sol·licite o accepte un soborn en qualitat de funcionari de la Cort i en relació amb les seues funcions oficials incorrerà en la pena de presó de dos a cinc anys i multa del tant al triple del valor del bé sol·licitat o acceptat.»

Cent quaranta-nou. Es modifica l'apartat 3 de l'article 502, que queda redactat com seguix:

«3. El qui, convocat davant d'una comissió parlamentària d'investigació, falte a la veritat en el seu testimoni, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos.»

Cent cinquanta. Es modifica l'apartat 4 de l'article 514, que queda redactat com seguix:

«4. Els qui impedisquen el legítim exercici de les llibertats de reunió o manifestació, o pertorben greument el desenvolupament d'una reunió o manifestació lícita, seran castigats amb la pena de presó de dos a tres anys si els fets es realitzen amb violència, i amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 12 mesos si es cometen per mitjà de vies de fet o qualsevol altre procediment il·legítim.»

Cent cinquanta-u. Se suprimeix el número 6t de l'article 515.

Cent cinquanta-dos. Es modifica l'article 524, que queda redactat com seguix:

«El qui en temple, lloc destinat al culte o en cerimònies religioses execute actes de profanació en ofensa dels sentiments religiosos legalment tutelats, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos.»

Cent cinquanta-tres. Es modifica l'article 526, que queda redactat com seguix:

«El qui, faltant al respecte degut a la memòria dels morts, viole els sepulcres o sepultures, profane un cadàver o les seues cendres o, amb ànim d'ultratge, destrüisca, altere o danye les urnes funeràries, panteons, làpides o nínxols, serà castigat amb la pena de presó de tres a cinc mesos o multa de sis a 10 mesos.»

Cent cinquanta-quatre. Es modifica l'article 557, que queda redactat com seguix:

«1. Seran castigats amb la pena de presó de sis mesos a tres anys els qui, actuant en grup, i a fi d'atemptar contra la pau pública, alteren l'orde públic causant lesions a les persones, produint danys en les propietats, obstaculitzant les vies públiques o els accessos a estes de manera perillosa per als qui hi circulen, o envaint instal·lacions o edificis, sense perjuí de les penes que els puguen correspondre de conformitat amb altres preceptes d'este Codi.

2. S'imposarà la pena superior en grau a les previstes en l'apartat precedent als autors dels actes allí mencionats quan estos es produïsquen en ocasió de la celebració d'esdeveniments o espectacles que congreguen gran nombre de persones. Amb idèntica pena seran castigats els qui en l'interior dels recintes on se celebren estos esdeveniments alteren l'orde públic per mitjà de comportaments que provoquen o siguen susceptibles de provocar allaus o altres reaccions en el públic que posen en situació de perill part o la totalitat dels assistents. En estos casos es podrà imposar també la pena de privació d'acudir a esdeveniments o espectacles de la mateixa naturalesa per un temps superior fins a tres anys a la pena de presó imposada.»

Cent cinquanta-cinc. Es modifica l'article 558, que queda redactat com seguix:

«Seran castigats amb la pena de presó de tres a sis mesos o multa de sis a 12 mesos els qui pertorben greument l'orde en l'audiència d'un tribunal o jutjat, en els actes públics propis de qualsevol autoritat o corporació, en col·legi electoral, oficina o establiment públic, centre docent o amb motiu de la celebració d'espectacles esportius o culturals. En estos casos es podrà imposar també la pena de privació d'acudir als llocs, esdeveniments o espectacles de la mateixa naturalesa per un temps superior fins a tres anys a la pena de presó imposada.»

Cent cinquanta-sis. Es modifica l'article 561, que queda redactat com seguix:

«El qui, amb ànim d'atemptar contra la pau pública, afirme falsament l'existència d'aparells explosius o altres que puguen causar el mateix efecte, o de substàncies químiques, biològiques o tòxiques que puguen causar dany a la salut, serà castigat amb la pena de presó de sis mesos a un any o multa de 12 a 24 mesos, atesa l'alarma o pertorbació de l'orde efectivament produïda.»

Cent cinquanta-set. Es modifica l'article 566, que queda redactat com seguix:

«1. Els qui fabriquen, comercialitzen o establisquen depòsits d'armes o municions no autoritzats

per les lleis o per l'autoritat competent seran castigats:

1r. Si es tracta d'armes o municions de guerra o d'armes químiques o biològiques, amb la pena de presó de cinc a 10 anys els promotors i organitzadors, i amb la de presó de tres a cinc anys els qui hagen cooperat a la seua formació.

2n. Si es tracta d'armes de foc reglamentades o municions per a estes, amb la pena de presó de dos a quatre anys els promotors i organitzadors, i amb la de presó de sis mesos a dos anys els qui hagen cooperat a la seua formació.

3r. Amb les mateixes penes serà castigat, en els seus respectius casos, el tràfic d'armes o municions de guerra o de defensa, o d'armes químiques o biològiques.

2. Les penes previstes en el punt 1r de l'apartat anterior s'imposaran als qui desenvolupen o empen armes químiques o biològiques, o inicien preparatius militars per a la seua utilització.»

Cent cinquanta-huit. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 567, que queden redactats com seguix:

«1. Es considera depòsit d'armes de guerra la fabricació, la comercialització o la tinença de qualsevol de les dites armes, amb independència del seu model o classe, encara que es troben en peces desmuntades. Es considera depòsit d'armes químiques o biològiques la fabricació, la comercialització o la tinença d'estes.

El depòsit d'armes, en el seu vessant de comercialització, comprén tant l'adquisició com la venda.

2. Es consideren armes de guerra les determinades com a tals en les disposicions reguladores de la defensa nacional. Es consideren armes químiques o biològiques les determinades com a tals en els tractats o convenis internacionals en què Espanya siga part.

S'entén per desenvolupament d'armes químiques o biològiques qualsevol activitat consistent en la investigació o estudi de caràcter científic o tècnic encaminada a la creació d'una nova arma química o biològica o la modificació d'una de preexistent.»

Cent cinquanta-nou. Es modifica l'article 570, que queda redactat com seguix:

«1. En els casos previstos en este capítol es podrà imposar la pena de privació del dret a la tinença i portament d'armes per temps superior en tres anys a la pena de presó imposada.

2. Igualment, si el delinqüent està autoritzat per a fabricar o traficar amb alguna o algunes de les substàncies, armes i municions que s'hi mencionen, patirà, a més de les penes assenyalades, la d'inhabilitació especial per a l'exercici de la seua indústria o comerç per temps de 12 a 20 anys.»

Cent seixanta. S'afeg un capítol II bis al títol XXIV del llibre II del Codi Penal, amb la rúbrica «Dels delictes de lesa humanitat».

Este nou capítol contindrà l'article 607 bis, que tindrà la redacció següent:

«1. Són reus de delictes de lesa humanitat els qui cometen els fets previstos en l'apartat següent

com a part d'un atac generalitzat o sistemàtic contra la població civil o contra una part d'esta.

En tot cas, es considerarà delicte de lesa humanitat la comissió d'estos fets:

1r. Per raó de la pertinença de la víctima a un grup o col·lectiu perseguit per motius polítics, racials, nacionals, ètnics, culturals, religiosos o de gènere o altres motius universalment reconeguts com a inacceptables d'acord amb el dret internacional.

2n. En el context d'un règim institucionalitzat d'opressió i dominació sistemàtiques d'un grup racial sobre un o més grups racials i amb la intenció de mantindre eixe règim.

2. Els reus de delictes de lesa humanitat seran castigats:

1r. Amb la pena de presó de 15 a 20 anys si causen la mort d'alguna persona.

S'aplicarà la pena superior en grau si concorre en el fet alguna de les circumstàncies previstes en l'article 139.

2n. Amb la pena de presó de 12 a 15 anys si cometen una violació, i de quatre a sis anys de presó si el fet consistix en qualsevol altra agressió sexual.

3r. Amb la pena de presó de 12 a 15 anys si produïxen alguna de les lesions de l'article 149, i amb la de huit a 12 anys de presó si sotmeten les persones a condicions d'existència que posen en perill la seua vida o pertorben greument la seua salut o quan els produïsquen alguna de les lesions previstes en l'article 150. S'aplicarà la pena de presó de quatre a huit anys si cometen alguna de les lesions de l'article 147.

4t. Amb la pena de presó de huit a 12 anys, si deporten o traslladen per la força, sense motius autoritzats pel dret internacional, una o més persones a un altre Estat o lloc, per mitjà de l'expulsió o altres actes de coacció.

5t. Amb la pena de presó de sis a huit anys si forcen l'embaràs d'alguna dona amb intenció de modificar la composició ètnica de la població, sense perjuí de la pena que corresponga, si és el cas, per altres delictes.

6t. Amb la pena de presó de 12 a 15 anys quan detinguen alguna persona i es neguen a reconèixer la dita privació de llibertat o a donar raó de la sort o parador de la persona detinguda.

7m. Amb la pena de presó de huit a 12 anys si detenen un altre, privant-lo de la seua llibertat, amb infracció de les normes internacionals sobre la detenció.

S'imposarà la pena inferior en grau quan la detenció dure menys de quinze dies.

8u. Amb la pena de quatre a huit anys de presó si cometen tortura greu sobre persones que tinguen sota la seua custòdia o control, i amb la de presó de dos a sis anys si és menys greu.

Als efectes d'este article, s'entén per tortura el sotmetiment de la persona a patiments físics o psíquics.

La pena prevista en este número s'imposarà sense perjuí de les penes que corresponguen, si és el cas, pels atemptats contra altres drets de la víctima.

9é. Amb la pena de presó de quatre a huit anys si cometen alguna de les conductes relatives

a la prostitució recollides en l'article 187.1, i amb la de sis a huit anys en els casos previstos en l'article 188.1.

S'imposarà la pena de sis a huit anys als qui traslladen persones d'un lloc a un altre, amb el propòsit de la seua explotació sexual, emprant violència, intimidació o engany, o abusant d'una situació de superioritat o de necessitat o de vulnerabilitat de la víctima.

Quan les conductes previstes en el paràgraf anterior i en l'article 188.1 es cometen sobre menors d'edat o incapaços, s'imposaran les penes superiors en grau.

10é. Amb la pena de presó de quatre a huit anys si sotmeten alguna persona a esclavitud o la hi mantenen. Esta pena s'aplicarà sense perjudi que, si és el cas, corresponguen pels concrets atemptats comesos contra els drets de les persones.

Per esclavitud s'entendrà la situació de la persona sobre la qual un altre exercix, inclús de fet, tots o alguns dels atributs del dret de propietat, com comprar-la, vendre-la, prestar-la o donar-la en bescanvi.»

Cent seixanta-u. L'actual paràgraf 6t de l'article 608 passa a ser el paràgraf 7m. S'introdueix un nou paràgraf 6t en el dit article amb la redacció següent:

«6t. El personal de Nacions Unides i personal associat, protegits per la Convenció sobre la Seguretat del Personal de les Nacions Unides i del Personal Associat, de 9 de desembre de 1994.»

Cent seixanta-dos. Es modifica l'article 610, que queda redactat com segueix:

«El qui, en ocasió d'un conflicte armat, empre o ordene emprar mètodes o mitjans de combat prohibits o destinats a causar patiments innecessaris o mals superflus, així com aquells concebuts per a causar o dels quals fonamentalment càpia preveure que causen danys extensos, duradors i greus al medi ambient natural, compromentent la salut o la supervivència de la població, o ordene no donar quarter, serà castigat amb la pena de presó de 10 a 15 anys, sense perjudi de la pena que corresponga pels resultats produïts.»

Cent seixanta-tres. Els actuals apartats 4t, 5t, 6t i 7m de l'article 611 passen a ser els paràgrafs 6t, 7m, 8u i 9é. S'introdueixen dos nous paràgrafs 4t i 5t en el dit article, amb la redacció següent:

«4t. Deporte, trasllade de manera forçosa, prenga com a ostatge o detinga o confine il·legalment qualsevol persona protegida o la utilitze per a posar certs punts, zones o forces militars a cobert dels atacs de la part adversa.

5t. Trasllade i assente, directament o indirectament, en territori ocupat població de la part ocupant, perquè hi residisca de manera permanent.»

Cent seixanta-quatre. Es modifiquen els apartats 1r, 2n i 3r de l'article 612, que queden redactats com segueix:

«1r. Viole deliberadament la protecció deguda a hospitals, instal·lacions, material, unitats i mitjans de transport sanitari, camps de presoners, zones i localitats sanitàries i de seguretat, zones neutralitzades, llocs d'internament de la població

civil, localitats no defeses i zones desmilitaritzades, donades a conèixer pels signes o senyals distintius apropiats.

2n. Exercisca violència sobre el personal sanitari o religiós o integrant de la missió mèdica, o de les societats de socors o contra el personal habilitat per a usar els signes o senyals distintius dels Convenis de Ginebra, de conformitat amb el dret internacional.

3r. Injurie greument, prive o no procure l'aliment indispensable o l'assistència mèdica necessària a qualsevol persona protegida o la faça objecte de tractes humiliants o degradants, ometa informar-la, sense demora justificada i de manera comprensible, de la seua situació, impose castics col·lectius per actes individuals o viole les prescripcions sobre l'allotjament de dones i famílies o sobre protecció especial de dones i xiquets establides en els tractats internacionals en què Espanya siga part.»

Cent seixanta-cinc. Es modifiquen el primer paràgraf i la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 613, que queden redactats com segueix:

«1. Serà castigat amb la pena de presó de quatre a sis anys el qui, en ocasió d'un conflicte armat, realitze o ordene realitzar alguna de les accions següents:

a) Ataque o faça objecte de represàlies o actes d'hostilitat contra béns culturals o llocs de culte, clarament reconeguts, que constituïxen el patrimoni cultural o espiritual dels pobles, i als quals s'haja conferit protecció en virtut d'acords especials, o béns culturals sota protecció reforçada, causant com a conseqüència extenses destruccions, sempre que estos béns no estiguen situats en la immediata proximitat d'objectius militars o no siguen utilitzats en suport de l'esforç militar de l'adversari.»

Cent seixanta-sis. En el capítol III del títol XXIV del llibre II («Dels delictes contra les persones i béns protegits en cas de conflicte armat») s'introdueix un article 614 bis, que queda redactat com segueix:

«Quan qualsevol de les conductes contingudes en este capítol formen part d'un pla o política o es cometen a gran escala, s'aplicaran les respectives penes en la seua mitat superior.»

Cent seixanta-set. En el capítol IV del títol XXIV del llibre II («Disposicions comunes») s'introdueix un article 615 bis, que queda redactat com segueix:

«1. L'autoritat o cap militar o qui actue efectivament com a tal que no adopte les mesures al seu abast per a evitar la comissió, per les forces sotmeses al seu comandament o control efectiu, d'algun dels delictes compresos en els capítols II, II bis i III d'este títol, serà castigat amb la mateixa pena que els autors.

2. Si la conducta anterior es realitza per imprudència greu, la pena serà la inferior en un o dos graus.

3. L'autoritat o cap militar o qui actue efectivament com a tal que no adopte les mesures al seu abast perquè siguen perseguits els delictes compresos en els capítols II, II bis i III d'este títol comesos per les persones sotmeses al seu co-

mandament o control efectiu serà castigada amb la pena inferior en dos graus a la dels autors.

4. El superior no comprés en els apartats anteriors que, en l'àmbit de la seua competència, no adopte les mesures al seu abast per a evitar la comissió pels seus subordinats d'algun dels delictes compresos en els capítols II, II bis i III d'este títol serà castigat amb la mateixa pena que els autors.

5. El superior que no adopte les mesures al seu abast perquè siguen perseguits els delictes compresos en els capítols II, II bis i III d'este títol comesos pels seus subordinats serà castigat amb la pena inferior en dos graus a la dels autors.

6. El funcionari o autoritat que, sense incórrer en les conductes previstes en els apartats anteriors, i faltant a l'obligació del seu càrrec, deixe de promoure la persecució d'algun dels delictes dels compresos en els capítols II, II bis i III d'este títol de què tinga notícia serà castigat amb la pena d'inhabilitació especial per a ocupació o càrrec públic per temps de dos a sis anys.»

Cent seixanta-huit. En el capítol IV del títol XXIV del llibre II («Disposicions comunes») s'introdueix un article 616 bis, que queda redactat com seguix:

«El que disposa l'article 20. 7m d'este Codi en cap cas resultarà aplicable als qui complisquen manaments de cometre o participar en els fets inclosos en els capítols II i II bis d'este títol.»

Cent seixanta-nou. Es modifica l'article 617, que queda redactat com seguix:

«1. El qui, per qualsevol mitjà o procediment, cause a un altre una lesió no definida com a delictes en este Codi serà castigat amb la pena de localització permanent de sis a 12 dies o multa d'un a dos mesos.

2. El qui colpege o maltracte d'obra un altre sense causar-li lesió serà castigat amb la pena de localització permanent de dos a sis dies o multa de 10 a 30 dies.»

Cent setanta. Es modifica l'article 618, que queda redactat com seguix:

«1. Seran castigats amb la pena de localització permanent de sis a 12 dies o multa de 12 a 24 dies els qui, trobant abandonat un menor d'edat o un incapacitat, no el presenten a l'autoritat o a la seua família o no li presten, si és el cas, l'auxili que les circumstàncies requerisquen.

2. El qui incomplisca obligacions familiars establides en conveni judicialment aprovat o resolució judicial en els supòsits de separació legal, divorci, declaració de nul·litat del matrimoni, procés de filiació o procés d'aliments a favor dels seus fills, que no constituïska delictes, serà castigat amb la pena de multa de 10 dies a dos mesos o treballs en benefici de la comunitat d'un a 30 dies.»

Cent setanta-u. Es modifica l'article 620, que queda redactat com seguix:

«Seran castigats amb la pena de multa de 10 a 20 dies:

1r. Els qui, de forma lleu, amenacen un altre amb armes o altres instruments perillosos, o els

traquen en baralla, si no és en justa defensa, i llevat que el fet siga constitutiu de delictes.

2n. Els qui causen a un altre una amenaça, coacció, injúria o vexació injusta de caràcter lleu.

Els fets descrits en els dos números anteriors només seran perseguibles per mitjà de denúncia de la persona agreujada o del seu representant legal.

En els supòsits del número 2n d'este article, quan l'ofés siga alguna de les persones a qui es referix l'article 173.2, la pena serà la de localització permanent de quatre a huit dies, sempre en domicili diferent i allunyat del de la víctima, o treballs en benefici de la comunitat de cinc a 10 dies. En estos casos no serà exigible la denúncia a què es referix el paràgraf anterior d'este article, excepte per a la persecució de les injúries.»

Cent setanta-dos. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 621, que queden redactats com seguix:

«3. Els qui per imprudència lleu causen lesió constitutiva de delictes seran castigats amb pena de multa de 10 a 30 dies.

4. Si el fet es comet amb vehicle de motor o ciclomotor, podrà imposar-se a més la pena de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per temps de tres mesos a un any.»

Cent setanta-tres. Es modifica l'article 623, que queda redactat com seguix:

«Seran castigats amb localització permanent de quatre a 12 dies o multa d'un a dos mesos:

1. Els qui cometen furt, si el valor d'allò que s'ha furat no excedix 400 euros.

2. Els qui realitzen la conducta descrita en l'article 236, sempre que el valor de la cosa no excedisca 400 euros.

3. Els qui sostraguen o utilitzen sense la deguda autorització, sense ànim d'apropiar-se'l, un vehicle de motor o ciclomotor alié, si el valor del vehicle utilitzat no excedix 400 euros.

Si el fet s'executa emprant força en les coses, s'imposarà la pena en la seua mitat superior. Si es realitza amb violència o intimidació en les persones, es penarà de conformitat amb el que disposa l'article 244.

4. Els qui cometen estafa, apropiació indeguda, o defraudació d'electricitat, gas, aigua o un altre element, energia o fluid, o en equips terminals de telecomunicació, en quantia no superior a 400 euros.»

Cent setanta-quatre. Es modifica l'article 624, que queda redactat com seguix:

«1. El qui execute els actes compresos en l'article 246 serà castigat amb multa de 10 a 30 dies si la utilitat no excedix 400 euros o no és estimable, sempre que hi haja denúncia del perjudicat.

2. Serà castigat amb multa de 10 dies a dos mesos el qui execute els actes previstos en l'article 247, si la utilitat reportada no excedix 400 euros.»

Cent setanta-cinc. Es modifica l'article 625, que queda redactat com seguix:

«1. Seran castigats amb la pena de localització permanent de dos a 12 dies o multa de 10 a 20 dies els qui intencionadament causen danys l'import dels quals no excedisca 400 euros.

2. S'imposarà la pena en la seua mitat superior si els danys es causen en els llocs o béns a què referix l'article 323 d'este Codi.»

Cent setanta-sis. Es modifica l'article 626, que queda redactat com seguix:

«Els qui deslluïsquen béns immobles de domini públic o privat, sense la deguda autorització de l'Administració o dels seus propietaris, seran castigats amb la pena de localització permanent de dos a sis dies o tres a nou dies de treballs en benefici de la comunitat.»

Cent setanta-set. Es modifica l'article 627, que queda redactat com seguix:

«El qui defraude la Hisenda de la Comunitat Europea més de 4.000 euros, per qualsevol dels procediments descrits en l'article 305, serà castigat amb multa d'un a dos mesos.»

Cent setanta-huit. Es modifica l'article 628, que queda redactat com seguix:

«El qui defraude els pressupostos generals de la Comunitat Europea, o altres administrats per esta, o n'obtinga indegudament fons, per algun dels procediments descrits en els articles 306 i 309, en quantia superior a 4.000 euros, serà castigat amb la pena de multa d'un a dos mesos.»

Cent setanta-nou. Es modifica l'article 629, que queda redactat com seguix:

«Seran castigats amb la pena de localització permanent de dos a huit dies o multa de 20 a 60 dies els qui, havent rebut de bona fe moneda, bitllets, segells de correus o efectes timbrats falsos, els expenguen en quantitat que no excedisca 400 euros, coneixent-ne la falsedat.»

Cent huitanta. Es modifica l'article 630, que queda redactat com seguix:

«Els qui abandonen xeringues, en tot cas, o altres instruments perillosos de manera o amb circumstàncies que puguen causar dany a les persones o contagiar malalties, o en llocs freqüentats per menors, seran castigats amb les penes de localització permanent de sis a 10 dies o multa d'un a dos mesos.»

Cent huitanta-u. Es modifica l'article 631, que queda redactat com seguix:

«1. Els amos o encarregats de la custòdia d'animals feroços o danyosos que els deixen solts o en condicions de causar mal seran castigats amb la pena de multa de 20 a 30 dies.

2. Els qui abandonen un animal domèstic en condicions en què pugua perillar la seua vida o la seua integritat seran castigats amb la pena de multa de 10 a 30 dies.»

Cent huitanta-dos. Es modifica l'article 632, que queda redactat com seguix:

«1. El qui talle, tale, creme, arranque, recollecte alguna espècie o subespècie de flora amenaçada o dels seus propàguls, sense greu perjudici per al medi ambient, serà castigat amb la pena de multa de 10 a 30 dies o treballs en benefici de la comunitat de 10 a 20 dies.

2. Els qui maltracten cruelment els animals domèstics o qualssevol altres en espectacles no autoritzats legalment sense incórrer en els supòsits previstos en l'article 337 seran castigats amb la pena de multa de 20 a 60 dies o treballs en benefici de la comunitat de 20 a 30 dies.»

Cent huitanta-tres. Es modifica l'article 633, que queda redactat com seguix:

«Els qui pertorben lleument l'orde en l'audiència d'un tribunal o jutjat, en els actes públics, en espectacles esportius o culturals, solemnitats o reunions nombroses seran castigats amb les penes de localització permanent de dos a 12 dies i multa de 10 a 30 dies.»

Cent huitanta-quatre. Es modifica l'article 635, que queda redactat com seguix:

«Serà castigat amb la pena de localització permanent de dos a 10 dies o multa d'un a dos mesos el qui es mantinga contra la voluntat del seu titular, fora de les hores d'obertura, en el domicili d'una persona jurídica pública o privada, despatx professional o oficina o establiment mercantil o local obert al públic.»

Cent huitanta-cinc. Es modifica l'article 636, que queda redactat com seguix:

«Els qui realitzen activitats mancant de les assegurances obligatòries de responsabilitat civil que s'exigixen legalment per a l'exercici d'aquelles seran castigats amb la pena de multa d'un a dos mesos.

No es considerarà compresa entre les activitats a què es referix el paràgraf anterior la conducció de vehicles de motor i ciclomotors.»

Cent huitanta-sis. Es modifica l'article 637, que queda redactat com seguix:

«El qui use públicament i indegudament uniforme, vestit, insígnia o condecoració oficials, o s'atribuísca públicament la qualitat de professional emparada per un títol acadèmic que no posseísca, serà castigat amb la pena de localització permanent de dos a 10 dies o multa de 10 a 30 dies.»

Disposició transitòria primera.

1. Els delictes i faltes comesos fins al dia de l'entrada en vigor d'esta llei es jutjaran de conformitat amb la legislació penal vigent en el moment de la seua comissió. No obstant l'anterior, s'aplicarà esta llei, una vegada que entre en vigor, si les seues disposicions són més favorables per al reu, encara que els fets hagen sigut comesos amb anterioritat a la seua entrada en vigor.

2. Per a la determinació de quina és la llei més favorable es tindrà en compte la pena que correspondria al fet enjudiciat amb l'aplicació de les normes completes del Codi actual i de la reforma continguda en esta llei.

3. En tot cas, serà oït el reu.

Disposició transitòria segona.

El Consell General del Poder Judicial, en l'àmbit de les competències que li atribueix l'article 98 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, podrà assignar a un o diversos dels Jutjats Penals o seccions de les Audiències

Provincials dedicats en règim d'exclusivitat a l'execució de sentències penals la revisió de les sentències fermes dictades abans de la vigència d'esta llei.

Els dits jutges o tribunals procediran a revisar les sentències fermes i per les quals el penat estiga complint efectivament la pena, aplicant la disposició més favorable considerada taxativament i no per l'exercici de l'arbitri judicial. En les penes privatives de llibertat no es considerarà més favorable esta llei quan la duració de la pena anterior imposada al fet amb les seues circumstàncies siga també imposable d'acord amb esta reforma del Codi. Se n'exceptua el supòsit en què esta llei continga per al mateix fet la previsió alternativa d'una pena no privativa de llibertat; en este cas, haurà de revisar-se la sentència.

No es revisaran les sentències en què el compliment de la pena estiga suspès, sense perjuí de fer-ho en cas que es revoque la suspensió i abans de procedir al compliment efectiu de la pena suspesa. La mateixa regla s'aplicarà si el penat es troba en període de llibertat condicional.

Tampoc es revisaran les sentències en què, d'acord amb la redacció anterior dels articles del Codi i amb la present reforma, corresponga, exclusivament, pena de multa.

Disposició transitòria tercera.

No seran revisades les sentències en què la pena estiga executada o suspesa, encara que es troben pendents d'executar altres pronunciaments de la decisió, així com les ja totalment executades, sense perjuí que el jutge o tribunal que en el futur puga tindre-les en compte a l'efecte de reincidència haja d'examinar prèviament si el fet penat en aquelles ha deixat de ser delicte o pot correspondre-li una pena menor que la imposada al seu dia, de conformitat amb esta llei.

En els supòsits d'indult parcial, no es revisaran les sentències quan la pena resultant que es trobe complint el condemnat es trobe compresa en un marc imposable inferior respecte a esta llei.

Disposició transitòria quarta.

En els casos en què la pena que puga correspondre per l'aplicació d'esta llei siga la de localització permanent, es considerarà, per a valorar la seua gravetat comparativa, que cada dia de localització permanent equival a un dia de presó.

Disposició transitòria quinta.

En les sentències dictades de conformitat amb la legislació que es deroga i que no siguen fermes per estar pendents de recurs, s'observaran, una vegada transcorregut el període de «vacatio», les regles següents:

a) Si es tracta d'un recurs d'apel·lació, les parts podran invocar i el jutge o tribunal aplicarà d'ofici els preceptes de la nova llei, quan resulten més favorables al reu.

b) Si es tracta d'un recurs de cassació encara no formalitzat, el recurrent podrà assenyalar les infraccions legals basant-se en els preceptes de la nova llei.

c) Si, interposat recurs de cassació, està substanciant-se, es passarà novament al recurrent, d'ofici o a instància de part, pel terme de huit dies, perquè adapte, si

ho considera procedent, els motius de cassació al·legats als preceptes de la nova llei; del recurs així modificat s'instruiran les parts interessades, el fiscal i el magistrat ponent, i en continuarà la tramitació conforme a dret.

Disposició final primera.

Primer. S'introdueixen les següents modificacions en els articles 282 bis, 326, 363, 503, 504, 508, 509, 510, 544 bis i 801 de la Llei d'Enjudiciament Criminal:

a) S'afeg un nou paràgraf d) a l'apartat 4 de l'article 282 bis, amb la redacció següent:

«d) Delictes relatius a la propietat intel·lectual i industrial previstos en els articles 270 a 277 del Codi Penal.»

Els antics paràgrafs d), e), f), g), h) i), j) i k) d'este apartat passen a ser els paràgrafs e), f), g), h), i), j), k) i l), respectivament.

b) S'afeg un paràgraf tercer a l'article 326, amb el contingut següent:

«Quan es pose de manifest l'existència d'empremses o vestigis l'anàlisi biològica dels quals puga contribuir a l'esclariment del fet investigat, el jutge d'instrucció adoptarà o ordenarà a la Policia Judicial o al metge forense que adopte les mesures necessàries perquè la recollida, custòdia i examen d'aquelles mostres es verifique en condicions que garantisquen la seua autenticitat, sense perjuí del que estableix l'article 282.»

c) S'afeg un segon paràgraf a l'article 363, amb la redacció següent:

«Sempre que concórreguen acreditades raons que ho justifiquen, el jutge d'instrucció podrà acordar, en resolució motivada, l'obtenció de mostres biològiques del sospitós que resulten indispensables per a la determinació del seu perfil de ADN. Amb este fi, podrà decidir la pràctica d'aquells actes d'inspecció, reconeixement o intervenció corporal que resulten adequats als principis de proporcionalitat i raonabilitat.»

d) Es modifica la redacció del paràgraf c) de l'article 503.1.3r en els termes següents:

«c) Evitar que l'imputat puga actuar contra béns jurídics de la víctima, especialment quan esta siga alguna de les persones a qui es referix l'article 173.2 del Codi Penal. En estos casos no serà aplicable el límit que respecte de la pena estableix l'ordinal 1r d'este apartat.»

e) Es modifica la redacció del primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 504, en els termes següents:

«Quan la presó provisional s'haja decretat en virtut del que preveuen els paràgrafs a) o c) de l'apartat 1.3r o en l'apartat 2 de l'article anterior, la seua duració no podrà excedir un any si el delicte té assenyalada pena privativa de llibertat igual o inferior a tres anys, o de dos anys si la pena privativa de llibertat assenyalada per al delicte és superior a tres anys. No obstant això, quan concórreguen circumstàncies que facen preveure que la causa no podrà ser jutjada en aquells terminis, el jutge o tribunal podrà, en els termes previstos en l'article 505, acordar per mitjà d'interlocutòria

una sola pròrroga de fins a dos anys si el delictes té assenyalada pena privativa de llibertat superior a tres anys, o de fins a sis mesos si el delictes té assenyalada pena igual o inferior a tres anys.»

f) S'afeg un nou apartat 6 a l'article 504, amb la redacció següent:

«6. Quan la mesura de presó provisional acordada excedisca les dos terceres parts de la seua duració màxima, el jutge o tribunal que conega de la causa i el ministeri fiscal comunicaran respectivament esta circumstància al president de la sala de govern i al fiscal cap del tribunal corresponent, amb la finalitat que s'adopten les mesures necessàries per a imprimir a les actuacions la màxima celeritat. A este efecte, la tramitació del procediment gaudirà de preferència respecte de tots els altres.»

g) Es modifica la redacció de l'article 508, en els termes següents:

«1. El jutge o tribunal podrà acordar que la mesura de presó provisional de l'imputat es verifique en el seu domicili, amb les mesures de vigilància que resulten necessàries, quan per raó de malaltia l'internament comporte greu perill per a la seua salut. El jutge o tribunal podrà autoritzar que l'imputat isca del seu domicili durant les hores necessàries per al tractament de la seua malaltia, sempre amb la vigilància necessària.

2. En els casos en què l'imputat es trobe sotmés a tractament de desintoxicació o deshabitació a substàncies estupefaents i l'ingrés a la presó puga frustrar el resultat del dit tractament, la mesura de presó provisional podrà ser substituïda per l'ingrés en un centre oficial o en una organització legalment reconeguda per a continuació del tractament, sempre que els fets objecte del procediment siguin anteriors al seu inici. En este cas l'imputat no podrà eixir del centre sense l'autorització del jutge o tribunal que haja acordat la mesura.»

h) Es modifica la redacció de l'article 509, en els termes següents:

«1. El jutge d'instrucció o tribunal podrà acordar excepcionalment la detenció o presó incomunicades per a evitar que se sostraguen a l'acció de la justícia a persones suposadament implicades en els fets investigats, que estes puguen actuar contra béns jurídics de la víctima, que s'oculten, alteren o destrüisquen proves relacionades amb la seua comissió, o que es cometen nous fets delictius.

2. La incomunicació durarà el temps estrictament necessari per a practicar amb urgència diligències tendents a evitar els perills a què es referix l'apartat anterior. La incomunicació no podrà estendre's més enllà de cinc dies. En els casos en què la presó s'acorde en causa per algun dels delictes a què es referix l'article 384 bis o altres delictes comesos concertadament i de manera organitzada per dos o més persones, la incomunicació podrà prorrogar-se per un altre termini no superior a cinc dies. No obstant això, en estos mateixos casos, el jutge o tribunal que conega de la causa podrà manar que torne a quedar comunicat el pres, inclús després d'haver sigut posat en comunicació, sempre que el desenvolupament ulterior

de la investigació o de la causa oferisca mèrits per a això. Esta segona incomunicació no excedirà en cap cas tres dies.

3. La interlocutòria en què siga acordada la incomunicació o, si és el cas, la seua pròrroga haurà d'expressar els motius pels quals haja sigut adoptada la mesura.»

i) S'afeg un nou apartat 4 a l'article 510, amb la redacció següent:

«4. El pres sotmés a incomunicació que així ho sol·licite tindrà dret a ser reconegut per un segon metge forense designat pel jutge o tribunal competent per a conèixer dels fets.»

j) L'últim paràgraf de l'article 544 bis queda redactat així:

«En cas d'incompliment per part de l'inculpat de la mesura acordada pel jutge o tribunal, este convocarà la compareixença regulada en l'article 505 per a l'adopció de la presó provisional en els termes de l'article 503, de l'orde de protecció prevista en l'article 544 ter o d'una altra mesura cautelar que implique una major limitació de la seua llibertat personal, per a la qual cosa es tindran en compte la incidència de l'incompliment, els seus motius, gravetat i circumstàncies, sense perjuí de les responsabilitats que de l'incompliment puguen resultar».

k) L'article 801 passa a tindre la redacció següent:

«1. Sense perjuí de l'aplicació en este procediment de l'article 787, l'acusat podrà prestar la seua conformitat davant del jutjat de guàrdia i dictar este sentència de conformitat, quan concórreguen els requisits següents:

1r. Que no s'haja constituït acusació particular i el Ministeri Fiscal haja sol·licitat l'obertura del juí oral i, així acordada pel jutge de guàrdia, aquell haja presentat en l'acte escrit d'acusació.

2n. Que els fets objecte d'acusació hagen sigut qualificats com a delictes castigats amb pena de fins a tres anys de presó, amb pena de multa siga quina siga la seua quantia o amb una altra pena de distinta naturalesa la duració de la qual no excedisca 10 anys.

3r. Que, tractant-se de pena privativa de llibertat, la pena sol·licitada o la suma de les penes sol·licitades no supere, reduïda en un terç, els dos anys de presó.

2. Dins de l'àmbit definit en l'apartat anterior, el jutjat de guàrdia realitzarà el control de la conformitat prestada en els termes previstos en l'article 787 i, si és el cas, dictarà oralment sentència de conformitat que es documentarà d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 789, en la qual imposarà la pena sol·licitada reduïda en un terç, encara que supose la imposició d'una pena inferior al límit mínim previst en el Codi Penal. Si el fiscal i les parts personades expressen la seua decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, declararà oralment la fermesa de la sentència i, si la pena imposada és privativa de llibertat, resoldrà allò que siga procedent sobre la seua suspensió o substitució.

3. Per a acordar, si és el cas, la suspensió de la pena privativa de llibertat bastarà, als efectes

del que disposa l'article 81.3a del Codi Penal, amb el compromís de l'acusat de satisfer les responsabilitats civils que s'hagen originat en el termini prudencial que el jutjat de guàrdia fixe. Així mateix, en els casos en què, de conformitat amb l'article 87.1.1a del Codi Penal, siga necessari un certificat suficient per centre o servici públic o privat degudament acreditat o homologat que l'acusat es troba deshabituat o sotmés a tractament per a este fi, bastarà per a acceptar la conformitat i acordar la suspensió de la pena privativa de llibertat el compromís de l'acusat d'obtindre el dit certificat en el termini prudencial que el jutjat de guàrdia fixe.

4. Dictada sentència de conformitat i practica-des les actuacions a què es referix l'apartat 2, el jutge de guàrdia acordarà el que siga procedent sobre la posada en llibertat o l'ingrés a la presó del condemnat i realitzarà els requeriments que se'n deriven, remetent a continuació les actuacions junt amb la sentència redactada al Jutjat Penal que corresponga, que continuarà la seua execució.

5. Si hi ha acusador particular en la causa, l'acusat podrà, en el seu escrit de defensa, pres-tar la seua conformitat amb la més greu de les acusacions segons el que preveuen els apartats anteriors.»

Segon. S'introdueixen les següents modificacions en els articles 18, 25, 292, 338, 365, 544 ter, 759, 771, 776, 778, 787, 795, 796, 797, 798, 962, 965 i 966 de la Llei d'Enjudiciament Criminal:

a) El contingut de l'actual article 18 passa a ser l'apartat 1 del dit article, al qual s'afeg un nou apartat 2 amb la redacció següent:

«2. No obstant l'anterior, serà competent per a conèixer dels delictes connexos comesos per dos o més persones en distints llocs, si ha precedit concert per a això, amb preferència als indicats en l'apartat anterior, el jutge o tribunal del partit judicial seu de la corresponent Audiència Provincial, sempre que els distints delictes s'hagen comés en el territori d'una mateixa província i almenys un d'estos s'haja perpetrat dins del partit judicial seu de la corresponent Audiència Provincial.»

b) S'afeg un nou paràgraf entre els actuals pa-ràgrafs segon i tercer de l'article 25, amb la redacció següent:

«Mentres no recaiga decisió judicial ferma que resolga definitivament la qüestió promo-guda o n'accepte la competència, el jutge d'ins-trucció que acorde la inhibició a favor d'un altre de la mateixa classe continuarà practicant totes les diligències necessàries per a comprovar el delicte, esbrinar i identificar els possibles culpa-bles i protegir els ofesos o perjudicats per este. A l'efecte, la resolució que inicialment acorde la inhibició expressarà esta circumstància, i s'hi ad-juntarà únicament testimoni de les actuacions. Dirimida la qüestió o acceptada la competència per resolució ferma, es remetran les interlocu-tòries originals i les peces de convicció al jutge que resulte competent.»

c) S'afeg un paràgraf segon a l'article 292, amb el contingut següent:

«La Policia Judicial remetrà amb l'atestat un informe on es donarà compte de les detencions anteriors i de l'existència de requisitòries per a la seua crida i cerca quan així conste en les seues bases de dades.»

d) S'introdueix un nou paràgraf entre els actuals paràgrafs tercer i quart de l'article 338, amb el contin-gut següent:

«El que disposen els dos paràgrafs anteriors serà també aplicable als efectes intervinguts en relació amb la comissió de delictes contra la propi-etat intel·lectual i industrial, una vegada que estos efectes hagen sigut examinats pericialment.»

e) S'afeg un segon paràgraf a l'article 365, amb el contingut següent:

«La valoració de les mercaderies sostretes en establiments comercials es fixarà atenent el seu preu de venda al públic.»

f) L'apartat 1 de l'article 544 ter queda redactat així:

«1. El jutge d'instrucció dictarà orde de protec-ció per a les víctimes de violència domèstica en els casos en què, havent-hi indicis fundats de la comissió d'un delicte o falta contra la vida, integritat física o moral, llibertat sexual, llibertat o seguretat d'alguna de les persones mencionades en l'article 173.2 del Codi Penal, resulte una situació objectiva de risc per a la víctima que requerisca l'adopció d'alguna de les mesures de protecció regulades en este article.»

g) Es modifica el paràgraf segon de la regla 1a de l'article 759, en els termes següents:

«Quan la qüestió sorgisca en la fase d'instruc-ció, cada un dels jutjats continuarà practicant en tot cas, fins que es dirimisca definitivament la controvèrsia, les diligències conduents a la com-provació del delicte, a l'esbrinament i identificació dels possibles culpables i a la protecció dels ofe-sos o perjudicats per aquell, i hauran de remetre's recíprocament ambdós jutjats testimoni de les ac-tuacions i comunicar-se totes les diligències que practiquen.»

h) S'afeg un segon paràgraf a la circumstància 1a de l'article 771, amb el text següent:

«La informació de drets a l'ofés o perjudicat re-gulada en este article, quan es referisca als delictes contra la propietat intel·lectual o industrial, i, si és el cas, la seua citació o emplaçament en els distints tràmits del procés, es realitzarà a aquelles perso-nes, entitats o organitzacions que exercisquen la representació legal dels titulars de dits drets.»

i) Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 776, que passen a tindre la redacció següent:

«1. El secretari judicial informarà l'ofés i el per-judicat dels seus drets, en els termes previstos en els articles 109 i 110, quan prèviament no ho haja fet la Policia Judicial. En particular, se'ls instruirà de les mesures d'assistència a les víctimes que preveu la legislació vigent i dels drets mencionats en la regla 1a de l'article 771.

2. La impossibilitat de practicar esta informa-ció per la Policia Judicial o pel secretari judicial

en compareixença no impedirà la continuació del procediment, sense perjudi que es procedisca a realitzar-la pel mitjà més ràpid possible.»

j) S'afeg un nou apartat 6 a l'article 778, redactat en els termes següents:

«6. El jutge podrà autoritzar el metge forense que assistisca en el seu lloc a l'alçament del cadàver, i s'adjuntarà en este cas a les actuacions un informe que incorporarà una descripció detallada del seu estat, identitat i circumstàncies, especialment totes aquelles que tinguen relació amb el fet punible.»

k) Es modifica l'apartat 6 de l'article 787 i s'afeg un nou apartat 7 al mateix article, amb el contingut següent:

«6. La sentència de conformitat es dictarà oralment i es documentarà d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 789, sense perjudi de la seua ulterior redacció. Si el fiscal i les parts, conegut el veredict, expressen la seua decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, declararà oralment la fermesa de la sentència, i es pronunciarà, amb l'audiència prèvia de les parts, sobre la suspensió o la substitució de la pena imposada.

7. Únicament seran recurribles les sentències de conformitat quan no hagen respectat els requisits o termes de la conformitat, sense que l'acusat puga impugnar per raons de fons la seua conformitat lliurement prestada.»

l) Es modifica la regla 2a de l'apartat 1 de l'article 795, en els termes següents:

«2a. Que es tracte d'algun dels delictes següents:

a) Delictes de lesions, coaccions, amenaces o violència física o psíquica habitual, comeses contra les persones a què es referix l'article 173.2 del Codi Penal.

b) Delictes de furt.

c) Delictes de robatori.

d) Delictes de furt i robatori d'ús de vehicles.

e) Delictes contra la seguretat del trànsit.

f) Delictes de danys referits en l'article 263 del Codi Penal.

g) Delictes contra la salut pública previstos en l'article 368, incís segon, del Codi Penal.

h) Delictes flagrants relatius a la propietat intel·lectual i industrial previstos en els articles 270, 273, 274 i 275 del Codi Penal.»

m) Es modifica la regla 4a de l'apartat 1 de l'article 796, que queda redactada així:

«4a. Citarà també els testimonis perquè compareguen en el jutjat de guàrdia en el dia i hora que se'ls indique, advertint-los de les conseqüències de no comparèixer a la citació policial en el jutjat de guàrdia. No serà necessària la citació de membres de les Forces i Cossos de Seguretat que hagen intervingut en l'atestat quan la seua declaració conste en este.»

n) S'afeg un nou apartat 4 a l'article 796, amb el contingut següent:

«4. A l'efecte de l'aplicació del procediment regulat en este títol, quan la Policia Judicial tinga coneixement de la comissió d'un fet incardinable en

alguna de les circumstàncies previstes en l'apartat 1 de l'article 795, respecte del qual, no havent sigut detingut ni localitzat el presumpte responsable, siga no obstant previsible la seua ràpida identificació i localització, continuarà les investigacions iniciades, que es faran constar en un únic atestat, el qual es remetrà al jutjat de guàrdia tan prompte com el presumpte responsable siga detingut o citat d'acord amb el que es preveu en els apartats anteriors, i en qualsevol cas, dins dels cinc dies següents. En estos casos la instrucció de la causa correspondrà en exclusiva al jutjat de guàrdia que haja rebut l'atestat.

El que es disposa en este apartat s'entén sense perjudi de donar coneixement immediatament al jutge de guàrdia i al Ministeri Fiscal de la comissió del fet i de la continuació de les investigacions per a la seua deguda constància.»

ñ) Es modifiquen les regles 5a i 8a de l'apartat 1 de l'article 797, el contingut de les quals passa a ser el següent:

«5a. Durà a terme, si és el cas, les informacions previstes en l'article 776.»

«8a. Ordenarà la citació, inclús verbal, de les persones que considere necessari que compareguen davant d'ell. A este efecte, no serà procedent la citació de membres de les Forces i Cossos de Seguretat que hagen intervingut en l'atestat la declaració dels quals es trobe en este, llevat que, excepcionalment i per mitjà de resolució motivada, considere imprescindible la seua nova declaració abans d'adoptar alguna de les resolucions previstes en l'article següent.»

o) S'afeg un nou apartat 3 a l'article 797, amb el text següent:

«3. L'advocat designat per a la defensa tindrà també habilitació legal per a la representació del seu defés en totes les actuacions que es verifiquen davant del jutge de guàrdia.»

p) Es modifica l'ordinal 1r de l'apartat 2 de l'article 798, que passa a tindre la redacció següent:

«1r. En cas que considere suficients les diligències practicades, dictarà interlocutòria en forma oral, que haurà de documentar-se i no serà susceptible de cap recurs, en què ordenarà continuar el procediment del capítol següent, llevat que considere procedent alguna de les decisions previstes en les regles 1a i 3a de l'apartat 1 de l'article 779, i en este cas dictarà la corresponent interlocutòria. Si el jutge de guàrdia reputa falta el fet que haja donat lloc a la formació de les diligències, procedirà al seu enjudiciament immediat de conformitat amb el que preveu l'article 963.»

q) Es dóna una nova redacció a l'apartat 1 de l'article 962, en els termes següents:

«1. Quan la Policia Judicial tinga notícia d'un fet que presente els caràcters de falta tipificada en l'article 617, en l'article 623.1 quan siga flagrant o en l'article 620 del Codi Penal, sempre que en este últim cas l'ofés siga alguna de les persones a qui es referix l'article 173.2 del mateix Codi, l'enjudiciament de la qual corresponga al Jutjat d'Instrucció a què s'ha d'entregar l'atestat o a un

altre del mateix partit judicial, procedirà de manera immediata a citar davant del jutjat de guàrdia els ofesos i perjudicats, el denunciador, el denunciat i els testimonis que puguin donar raó dels fets. Al fer la dita citació s'advertiran les persones citades de les respectives conseqüències de no comparèixer davant del jutjat de guàrdia. Així mateix, se les advertirà que podrà celebrar-se el juí de faltes de manera immediata en el jutjat de guàrdia, inclús encara que no hi compareguen, i que hi han de comparèixer amb els mitjans de prova que intenten valdre's. Al denunciador i a l'ofès o perjudicat se'ls informará dels seus drets en els termes previstos en els articles 109, 110 i 967.»

r) L'article 965 passa a tindre la redacció següent:

«1. Si no és possible la celebració del juí durant el servei de guàrdia, el jutjat seguirà les regles següents:

1a. Si la competència per a l'enjudiciament correspon al mateix jutjat d'instrucció, procedirà en tot cas a l'assenyalament per a la celebració del juí de faltes i a les citacions procedents per al dia hàbil més pròxim possible dins dels predeterminats amb este fi, i en qualsevol cas en un termini no superior a set dies.

2a. Si considera que la competència per a l'enjudiciament correspon a un altre jutjat, li remetrà allò que s'ha actuat perquè este procedisca a realitzar l'assenyalament del juí i les citacions d'acord amb el que disposa la regla anterior.

2. El Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el Ministeri Fiscal, dels assenyalaments de juís de faltes.»

s) Es modifica l'article 966, el contingut del qual passa a ser el següent:

«Les citacions per a la celebració del juí de faltes previst en l'article anterior es faran al Ministeri Fiscal, excepte en els supòsits a què es referix l'apartat 2 de l'article 969, al querellant o denunciador, si n'hi ha, al denunciat i als testimonis i pèrits que puguin donar raó dels fets.»

Tercer. L'actual disposició addicional de la Llei d'Enjudiciament Criminal passa a ser disposició addicional primera, i s'afeg a la dita llei una nova disposició addicional segona, amb el contingut següent:

«Les mesures cautelars de presó provisional, la seua duració màxima i la seua cessació, així com les altres mesures cautelars adoptades en el curs dels procediments penals, s'anotaran en un registre central, d'àmbit nacional, que hi haurà al Ministeri de Justícia.

El Govern, a proposta del Ministeri de Justícia, oïts el Consell General del Poder Judicial i l'Agència de Protecció de Dades, dictarà les disposicions reglamentàries oportunes relatives a l'organització i competències del dit registre central, i determinarà el moment de la seua entrada en funcionament, així com el règim d'inscripció i cancel·lació dels seus assentaments i l'accés a la informació continguda en aquell, assegurant-ne en tot cas la confidencialitat.»

Quart. S'afeg a la Llei d'Enjudiciament Criminal una nova disposició addicional tercera, amb el contingut següent:

«El Govern, a proposta conjunta dels Ministeris de Justícia i d'Interior, i amb els informes previs legalment procedents, regularà per mitjà de reial decret l'estructura, composició, organització i funcionament de la Comissió nacional sobre l'ús forense del ADN, a la qual correspondrà l'acreditació dels laboratoris facultats per a contrastar perfils genètics en la investigació i persecució de delictes i la identificació de cadàvers, l'establiment de criteris de coordinació entre ells, l'elaboració dels protocols tècnics oficials sobre l'obtenció, conservació i anàlisi de les mostres, la determinació de les condicions de seguretat en la seua custòdia i la fixació de totes aquelles mesures que garantisquen l'estricta confidencialitat i reserva de les mostres, les anàlisis i les dades que se n'obtinguen, de conformitat amb el que estableixen les lleis.»

Disposició final segona.

La Llei Orgànica 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors, queda modificada en els termes següents:

Primer. El primer paràgraf de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«El jutge de menors no podrà imposar una mesura que supose una major restricció de drets ni per un temps superior a la mesura sol·licitada pel Ministeri Fiscal o per l'acusador particular.»

Segon. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. De l'acusació particular.

Podran personar-se en el procediment com a acusadors particulars, exceptuant les accions previstes per l'article 61 d'esta llei, les persones directament ofeses pel delictes, els seus pares, els seus hereus o els seus representants legals si són menors d'edat o incapaços, amb les facultats i drets que deriven de ser part en el procediment, entre els quals estan, entre altres, els següents:

- Exercir l'acusació particular durant el procediment.
- Instar la imposició de les mesures a què es referix esta llei.
- Tindre vista de les actuacions, sent notificat de les diligències que se sol·liciten i acorden.
- Proposar proves que versen sobre el fet delictiu i les circumstàncies de la seua comissió, excepte pel que fa a la situació psicològica, educativa, familiar i social del menor.
- Participar en la pràctica de les proves, ja siga en fase d'instrucció, ja siga en fase d'audiència; a este efecte, l'òrgan actuant podrà denegar la pràctica de la prova d'acarament, si esta és sol·licitada, quan no resulte fonamental per a l'esbrinament dels fets o la participació del menor en estos.
- Ser oïts en tots els incidents que es tramiten durant el procediment.
- Ser oïts en cas de modificació o de substitució de mesures imposades al menor.

h) Participar en les vistes o audiències que se celebren.

i) Formular els recursos procedents d'acord amb esta llei.

Una vegada admesa pel jutge de menors la personació de l'acusador particular, se li traslladaran totes les actuacions substanciades de conformitat amb esta llei i se li permetrà intervindre en tots els tràmits en defensa dels seus interessos.»

Tercer. S'afeg una disposició addicional sexta, que queda redactada com segueix:

«Avaluada l'aplicació d'esta llei orgànica, oïts el Consell General del Poder Judicial, el Ministeri Fiscal, les comunitats autònomes i els grups parlamentaris, el Govern procedirà a impulsar les mesures orientades a sancionar amb més fermesa i eficàcia els fets delictius comesos per persones que, inclús sent menors, revisten especial gravetat, com ara els previstos en els articles 138, 139, 179 i 180 del Codi Penal.

Amb este fi, s'establirà la possibilitat de prolongar el temps d'internament, el seu compliment en centres en què es reforcen les mesures de seguretat imposades i la possibilitat del seu compliment a partir de la majoria d'edat en centres penitenciaris.»

Disposició final tercera.

S'addiciona un nou paràgraf final a l'article 20 de la Llei Hipotecària, segons el text refós aprovat per Decret de 8 de febrer de 1946, en els termes següents:

«No podrà prendre's anotació de demanda, embargament o prohibició de disposar, ni qualsevol altra de prevista en la llei, si el titular registral és persona distinta d'aquella contra la qual s'ha dirigit el procediment. En els procediments criminals podrà prendre's anotació d'embargament preventiu o de prohibició de disposar dels béns, com a mesura cautelar, quan a juí del jutge o tribunal hi haja indicis racionals que el verdader titular d'estos és l'imputat, fent-ho constar així en el manament.»

Disposició final quarta.

En esta llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària els preceptes continguts en l'apartat segon de la disposició final primera, en l'apartat segon de la disposició final segona i en la disposició final tercera, que han sigut dictats en exercici del que disposa l'article 149.1.5a, 6a i 8a de la Constitució.

Disposició final quinta.

La present llei orgànica entrarà en vigor el dia 1 d'octubre del 2004, a excepció de la disposició final primera, la disposició final segona, la disposició final tercera i la disposició final quarta, que entraran en vigor l'endemà de la publicació d'esta llei orgànica en el «Boletín Oficial del Estado», i dels apartats huitanta-huit, huitanta-nou i noranta de l'article únic, que modifiquen els articles 259, 260 i 261 del Codi Penal, que entraran en vigor el mateix dia en què ho faça la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 25 de novembre del 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21539 LLEI 46/2003, de 25 de novembre, reguladora del Museu Nacional del Prado. («BOE» 283, de 26-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Museu Nacional del Prado, des que va ser inaugurat en 1819 i al llarg de la seua història centenària, ha complit l'alta missió de conservar, exposar i enriquir el conjunt de les col·leccions i obres d'art que, estretament vinculades a la història d'Espanya, constitueixen una de les més elevades manifestacions d'expressió artística de reconegut valor universal.

El lloc que ocupa el Museu del Prado com a rellevant institució cultural del nostre país es fonamenta en l'extraordinària riquesa de les seues col·leccions, el valor artístic i identitat històrica de les quals s'assenten en un singular origen i exemplar formació. A grans trets, el seu patrimoni actual es basa en la integració de la col·lecció dels reis d'Espanya, els fons del huitcentista Museu de la Trinitat procedents d'institucions religioses desamortitzades, i, finalment, un segle més tard, les obres del segle XIX segregades del també desaparegut Museu d'Art Modern.

Sens dubte, la denominada Col·lecció Reial constitueix, a més del patrimoni fundacional del Museu, el seu més permanent accent d'excel·lència. La formació de la Col·lecció Reial es remunta al regnat d'Isabel la Catòlica, però la seua definitiva vertebració es produïx amb els Àustries Carles I i el seu fill Felip II, els quals van vincular irrevocablement les seues obres d'art a la Corona, mostrant així una voluntat de continuïtat que van mantindre indestructible els seus successors. Nombroses adquisicions i el patronatge regi van afavorir l'enriquiment de la col·lecció reial al llarg del segle XVII, en especial durant el regnat de Felip IV, per al qual van treballar alguns dels artistes espanyols i estrangers més rellevants del seu temps. Amb l'arribada dels Borbons en 1700 va canviar el gust i el moment artístic, però no l'interés de la nova dinastia pel col·leccionisme de l'art. La definició d'una renovada imatge reial i la intensa activitat constructiva i ornamental dels Borbons en els Reials Llocs van contribuir a un gran enriquiment dels fons artístics de la Corona.